II

(Icke-lagstiftningsakter)

FÖRORDNINGAR

KOMMISSIONENS DELEGERADE FÖRORDNING (EU) 2022/439

av den 20 oktober 2021

om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för specificering av den bedömningsmetod som behöriga myndigheter ska följa när de bedömer huruvida kreditinstitut och investeringsföretag uppfyller kraven när det gäller att använda internmetoden

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA KOMMISSIONEN HAR BESLUTAT FÖLJANDE

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012 ([1]), särskilt artikel 144.2 tredje stycket, artikel 173.3 tredje stycket och artikel 180.3 tredje stycket,

av följande skäl:

(1) Kravet i förordning (EU) nr 575/2013 att behöriga myndigheter ska bedöma att ett institut uppfyller kraven för att använda internmetoden för riskklassificering gäller alla krav för användning av internmetoden, oavsett väsentlighet, och rör en ständig efterlevnad av kraven. Följaktligen gäller det kravet inte endast bedömningen av ett instituts första ansökan om tillstånd att använda riskklassificeringssystem för att beräkna kapitalbaskraven, utan även bedömningen av ett instituts ytterligare ansökningar om tillstånd att använda de riskklassificeringssystem som genomförts enligt institutets godkända plan över ett stegvist genomförande av internmetoden, bedömningen av ansökan om väsentliga förändringar av de interna metoder som institutet har fått tillstånd att använda i enlighet med artikel 143.3 i den förordningen och kommissionens delegerade förordning (EU) nr 529/2014 ([2]), förändringar av internmetoden som kräver anmälan i enlighet med artikel 143.4 i förordning (EU) nr 575/2013 och delegerad förordning (EU) nr 529/2014, den löpande översynen av den internmetod som institutet har fått tillstånd att använda i enlighet med artikel 101.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU ([3]), bedömningen av

([1]) EUT L 176, 27.6.2013, s. 1.

([2]) Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 529/2014 av den 12 mars 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder för bedömning av väsentligheten hos utvidgningar eller förändringar av internmetoden och avancerade mätmetoder (EUT L 148, 20.5.2014, s. 36).

([3]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 27.6.2013, s. 338).

ansökningar om tillstånd att återgå till att använda de mindre avancerade metoderna i enlighet med artikel 149 i förordning (EU) nr 575/2013. Behöriga myndigheter bör tillämpa samma kriterier för alla dessa särskilda aspekter av bedömningen av uppfyllandet av kraven för att använda internmetoden. De regler som fastställer bedömningsmetoden bör därför tillämpas i alla dessa fall för att säkerställa en harmonisering av de bedömningsmetoder som används av de behöriga myndigheterna och undvika risken för tillsynsarbitrage.

(2) Bedömningsmetoden ska bestå av metoder som ska användas av behöriga myndigheter, antingen som frivilliga eller obligatoriska, och omfatta kriterier som är föremål för kontroll av de behöriga myndigheterna.

(3) För att säkerställa en konsekvent bedömning av att kraven efterlevs så att de uppfylls vid användning av internmetoden i unionen, är det nödvändigt att behöriga myndigheter tillämpar samma metoder vid den bedömningen. Därför är det nödvändigt att ange ett antal metoder som ska tillämpas av alla behöriga myndigheter. Mot bakgrund av modellbedömningens typ och modellernas mångfald och särdrag ska behöriga myndigheter även tillämpa sina valmöjligheter i tillsynen vid tillämpningen av de metoderna med tanke på de specifika modeller som är satta under granskning. Bedömningsmetoden i denna förordning ska ange minimikriterierna för behöriga myndigheter att kontrollera efterlevnaden av kraven att använda internmetoden och fastställa en skyldighet för behöriga myndigheter att kontrollera övriga relevanta kriterier som är nödvändiga för det syftet. I vissa fall där den behöriga myndigheten nyligen har utfört bedömningar enligt liknande riskklassificeringssystem vid samma typ av exponeringar är det lämpligt att använda resultaten från sådana bedömningar, snarare än att den behöriga myndigheten måste upprepa dem om den behöriga myndigheten, efter eget gottfinnande, finner att de i allt väsentligt är oförändrade. Detta bör leda till att komplexitet, onödig arbetsbelastning och dubbelarbete undviks.

(4) Om de behöriga myndigheterna ska bedöma ett instituts efterlevnad av kraven för att använda internmetoden för andra syften än de som angavs i den första ansökan om tillstånd ska de behöriga myndigheterna endast tillämpa de regler som är relevanta för bedömningens omfattning av de övriga syftena och ska under alla omständigheter använda slutsatserna från tidigare bedömningar som utgångspunkt.

(5) Om bedömningen gäller ansökningar om de tillstånd som avses i artikel 20.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas de tekniska genomförandestandarder som anges i punkt 8 i den artikeln om den gemensamma beslutsprocessen.

(6) Behöriga myndigheter ska kontrollera institutens efterlevnad av de särskilda myndighetskraven för att använda internmetoden, utvärdera den övergripande kvaliteten på de lösningar, system och metoder som genomförts av ett institut och begära fortlöpande förbättringar och anpassningar till de ändrade förhållandena för att uppnå ständig efterlevnad av de kraven. I stor utsträckning kräver en sådan bedömning att de behöriga myndigheterna utövar sin urskillningsförmåga. Reglerna för bedömningsmetoden ska, å ena sidan, möjliggöra för behöriga myndigheter att efter behov utöva sin urskillningsförmåga genom att genomföra fler kontroller utöver de som anges i denna förordning och, å andra sidan, säkerställa möjligheten att harmonisera och jämföra myndigheternas praxis i olika jurisdiktioner. Av samma orsaker ska behöriga myndigheter ha den nödvändiga flexibiliteten att tillämpa den lämpligaste valfria metoden eller någon annan metod som är nödvändig för att kontrollera särskilda krav, bland annat genom att beakta väsentligheten hos de olika typerna av exponering som omfattas av varje riskklassificeringssystem, komplexiteten hos modellerna, situationens särskilda omständigheter, den särskilda lösning som genomförts av institutet, kvaliteten på de bevis som tillhandahålls av institutet och de resurser som finns hos de behöriga myndigheterna. Av samma skäl ska behöriga myndigheter dessutom kunna utföra ytterligare tester och kontroller som är nödvändiga vid tvivel om huruvida kraven för internmetoden uppfylls i enlighet med proportionalitetsprincipen grundat på typ, storlek och komplexitet i institutets verksamhet och struktur.

(7) För att säkerställa att bedömningen av den övergripande internmetoden är konsekvent och fullständig när det gäller efterföljande krav på tillstånd grundat på den godkända, stegvisa genomförandeplanen hos ett institut bör behöriga myndigheter åtminstone basera sin bedömning på reglerna för användnings- och erfarenhetstestet, hänförandet till riskklasser, riskklassificeringssystem och riskkvantifiering, då dessa aspekter av bedömningen rör varje enskilt riskklassificeringssystem i internmetoden.

(8) För att bedöma om tillämpningen av internmetoden är adekvat ska alla riskklassificeringssystem och relaterade processer kontrolleras om ett institut har delegerat uppgifter, verksamheter eller funktioner som rör utformning, genomförande och validering av riskklassificeringssystem till tredje part eller fått ett riskklassificeringssystem eller sammanställda data från en tredjepartsleverantör. Det ska särskilt kontrolleras att adekvata kontroller har genomförts hos institutet och att det finns en fullständig dokumentation. Eftersom institutets verkställande ledning är ytterst ansvarig för de delegerade processerna och kvaliteten hos de riskklassificeringssystem som erhålls från en tredjepartsleverantör, bör det dessutom kontrolleras att institutet har tillräcklig intern förståelse för de delegerade processerna och de förvärvade riskklassificeringssystemen. Alla uppgifter, verksamheter och funktioner som har delegerats och de riskklassificeringssystem som har erhållits från tredjepartsleverantörer bör därför granskas av behöriga myndigheter på ett liknande sätt som om internmetoden har införts fullt ut via interna processer hos institutet.

(9) För att förebygga att instituten endast delvis slutför det stegvisa genomförandet av internmetoden under en långvarig tidsperiod ska de behöriga myndigheterna kontrollera om tidsgränsen för genomförandet av den så kallade genomförandeplanen är lämplig, om denna tidsfrist efterlevs och om förändringar behövs av genomförandeplanen. Det bör kontrolleras att allt som omfattas av genomförandeplanen har en fastställd och rimlig maximal tidsram för genomförandet av internmetoden.

(10) Det är viktigt att bedöma stabiliteten i kontrollfunktionen och följaktligen oberoendet från kreditriskkontrollenheten, metodernas och förfarandenas fullständighet, frekvens och tillräcklighet samt rapporteringsprocessens sundhet för att kontrollera att en objektiv bedömning av riskklassificeringssystemen äger rum och att incitamentet att dölja brister och svagheter i modellen är begränsat. Vid en kontroll av huruvida kontrollfunktionens oberoende ligger på en adekvat nivå ska de behöriga myndigheterna väga in institutens storlek och komplexitet.

(11) Eftersom riskklassificeringssystemet är kärnan i internmetoden, och dess kvalitet i stor omfattning kan påverka nivån på kapitalbaskraven, ska resultaten av riskklassificeringssystemen granskas regelbundet. Mot bakgrund av att bedömningarna av riskparametrarna måste bli föremål för en granskning minst varje år och att riskklassificeringssystemen ska granskas regelbundet av behöriga myndigheter och av internrevisionen, och eftersom det är nödvändigt med indata från valideringsfunktionen för att denna uppgift ska kunna genomföras, är det lämpligt att kontrollera att valideringar av resultaten av riskklassificeringssystem som omfattar väsentliga portföljer och utfallstester av alla övriga riskklassificeringssystem genomförs minst varje år.

(12) Alla områden av internmetoden ska i själva verket omfattas av internrevisioner. Inte desto mindre ska det kontrolleras att resurserna för internrevisionen verkligen används med inriktning på de mest riskfyllda områdena. Viss flexibilitet är viktig särskilt vid institut som använder flera riskklassificeringssystem. Som en följd av detta bör behöriga myndigheter kontrollera att årliga granskningar genomförs för att fastställa områden som behöver mer grundliga granskningar under året.

(13) För att säkerställa en miniminivå på harmoniseringen av användningsområdet för riskklassificeringssystem (det så kallade användningstestet), bör behöriga myndigheter kontrollera att riskklassificeringssystemen införlivas i institutens relevanta processer i de bredare riskhanteringsprocesserna, i kreditgodkännande- och beslutsfattandeprocesser, intern kapitalfördelning och företagsledningsfunktioner. Dessa är de grundläggande områden där interna processer kräver användning av riskparametrar. Om det föreligger skillnader mellan de riskparametrar som används på de områdena och de som används för att beräkna kapitalbaskraven ska det därför kontrolleras att de är berättigade.

(14) När det gäller krav på erfarenhetstest, i samband med en bedömning av om de riskklassificeringssystem som institutet använt före tillämpningen av internmetoden i stort sett följt kraven i internmetoden, bör behöriga myndigheter särskilt kontrollera att riskklassificeringssystemet under minst tre år före användningen av internmetoden har använts i de interna riskklassificerings- och förvaltningsprocesserna hos institutet och att den har varit föremål för övervakning, internkontroll och internrevision. En sådan specificering av bedömningsmetoden är nödvändig för att säkerställa en miniminivå på harmoniseringen. Behöriga myndigheter bör kontrollera att riskklassificeringssystem har genomförts för åtminstone de mest grundläggande användningsområdena för att säkerställa att systemen har använts effektivt av institutet och att både personalen och ledningen är vana vid dessa parametrar och förstår deras innebörd och svagheter. Slutligen bör övervakning, validering och internrevision under erfarenhetsperioden visa att riskklassificeringssystemen har uppfyllt de grundläggande kraven i internmetoden och att de gradvis förbättrats under den tiden.

(15) Den processen som används när exponeringar hänförs till riskklasser måste vara oberoende för icke-hushållsexponeringar, eftersom en personlig bedömning vanligen är nödvändig i processen. När det gäller hushållsexponeringar är riskklassificeringen vanligen helt automatisk, baserad på objektiv information om gäldenären och dennes transaktioner. Att riskklassificeringen är korrekt säkerställs av ett korrekt genomförande av riskklassificeringssystemet i institutets it-system och metoder. Om avvikelser ändå tillåts måste den personliga bedömningen tillämpas i riskklassificeringsprocessen. Som en följd av detta, och eftersom de som ansvarar för att ge upphov till eller förnya exponeringar vanligen är benägna att sätta bättre klassificeringar för att öka försäljningen och kreditvolymerna där avvikelser används, däribland vid hushållsexponeringar, bör det kontrolleras att riskklassificeringen har godkänts av en enskild person eller av en kommitté som är oberoende av de personer som ansvarar för att ge upphov till eller förnya exponeringar.

(16) Om riskklassificeringarna är äldre än tolv månader eller om översynen av riskklassificeringen inte har utförts i vederbörlig tid enligt institutets policy, ska de behöriga myndigheterna kontrollera att försiktiga justeringar har utförts när det gäller den riskviktade tillgångsberäkningen. Det finns flera orsaker till detta. Om klassificeringen är föråldrad eller baseras på föråldrad information kanske riskbedömningen inte blir korrekt. Om situationen för gäldenären har försämrats under de senaste tolv månaderna återspeglas detta inte i klassificeringen, vilket gör att risken underskattas. Enligt den allmänna regeln för estimering av riskparametrar ska dessutom en bredare försiktighetsmarginal gälla när denna estimering bygger på otillräckliga data eller antaganden. Samma regel bör tillämpas på processen för att hänföra exponeringar till riskklasser, det vill säga om otillräcklig information har vägts in i riskklassificeringen ska ytterligare försiktighet användas vid beräkning av riskviktningen. Metoden att tillämpa ytterligare försiktighet vid beräkningen av riskviktningar ska inte anges då institutet kan justera antingen klassificeringen, estimeringen av riskparametrar eller riskviktningen direkt. Justeringen ska stå i proportion till längden på den period under vilken klassificeringen eller den information som ligger under klassificeringen är föråldrad.

(17) Instituten måste dokumentera de särskilda definitionerna av fallissemang och förlust som används internt och säkerställa att de överensstämmer med definitionerna i förordning (EU) nr 575/ 2013. Vid en bedömning av att detta är konsekvent ska de behöriga myndigheterna kontrollera att instituten har tydliga riktlinjer i vilka det anges när en gäldenär eller ett institut klassificeras som bankrutt. Dessa riktlinjer måste följa de allmänna principerna för identifiering av ett fallissemang. EBA har antagit riktlinjer för tillämpningen av definitionen av fallissemang i artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013. Dessa riktlinjer ska även införlivas i institutets processer och system för riskhantering, eftersom förordning (EU) nr 575/2013 särskilt kräver att interna riskklassificeringar, dvs. även ett hänförandet till en fallissemangriskklass, spelar en avgörande roll vid riskhanteringen och övriga interna processer hos ett institut, vilket även ska vara föremål för kontroll av behöriga myndigheter.

(18) Informationen om en gäldenärs resultat och om fallerande exponeringar och de utom fallissemang är grunden för institutets interna processer, för kvantifieringen av riskparametrar och för beräkningen av kapitalbaskraven. Därför måste inte bara identifieringen av de fallerande gäldenärerna, utan även processen för omklassificering av de fallerande gäldenärerna till icke-fallerad status vara stabil och effektiv. De behöriga myndigheterna bör kontrollera att den försiktiga omklassificeringsprocessen säkerställer att gäldenärerna inte omklassificeras till icke-fallerad status om institutet förväntar sig att exponeringen sannolikt kommer att återgå till fallissemang inom en kort tidsperiod.

(19) För att förse de behöriga myndigheterna med en konsekvent och korrekt översikt över de riskklassificeringssystem som institutet har använt samt förbättringen av riskklassificeringssystem efter hand, måste de behöriga myndigheterna bedöma fullständigheten i redovisningen av de aktuella och historiska värdena i de riskklassificeringssystem som används av institutet (*redovisning av riskklassificeringssystem*). Med beaktande av det faktum att kraven på erfarenhetstest gäller den föregående treårsperioden från tidpunkten för godkännande av en intern modell, och att de behöriga myndigheterna utför en övergripande granskning av den interna modellen på regelbunden basis och minst var tredje år, är det lämpligt att behöriga myndigheter granskar att en sådan redovisning av riskklassificeringssystem åtminstone omfattar de versioner av de interna modellerna som använts av institutet under de tre föregående åren.

(20) En personlig bedömning tillämpas i olika skeden av utvecklingen och användningen av riskklassificeringssystem. En rimlig tillämpning av en mänsklig bedömning kan öka kvaliteten på modellen och riktigheten i dess förutsägelser. Inte desto mindre, och eftersom den personliga bedömningen förändrar estimaten baserat på tidigare erfarenheter på ett subjektivt sätt, ska tillämpningen av en personlig bedömning vara föremål för kontroll. De behöriga myndigheterna ska därför kontrollera att tillämpningen av mänsklig bedömning berättigas av dess positiva bidrag till att förutsägelserna är korrekta. Följaktligen kan ett stort antal avvikelser från modellresultaten indikera att viss viktig information inte ingår i riskklassificeringssystemet. Därför bör behöriga myndigheter kontrollera att antalet avvikelser och deras berättigande regelbundet analyseras av instituten och att varje upptäckt svaghet i modellen beaktas på korrekt sätt i granskningen av modellen.

(21) I samtliga fall ska de behöriga myndigheterna bedöma om institutet har antagit tillräckliga försiktighetsmarginaler i sina bedömningar av riskparametrar. Denna försiktighetsmarginal ska väga in identifierade brister hos data eller metoder som används i riskkvantifieringen och ökad osäkerhet som till exempel kan uppstå på grund av förändringar av utlånings- eller återvinningspolicyer. Om ett institut upphör att följa kraven för internmetoden ska de behöriga myndigheterna kontrollera om institutet uppfyller kravet att riskklassificeringssystemen korrigeras i tid. Tillämpningen av försiktighetsmarginalen bör inte användas som ett alternativ till att korrigera modellerna och säkerställa att de till fullo uppfyller kraven i förordning (EU) nr 575/2013.

(22) Med avseende på riskkvantifiering är det önskvärt att PD-estimaten är förhållandevis stabila över tid för att undvika en oskälig cyklikalitet av kapitalbaskraven. Behöriga myndigheter bör kontrollera att PD-estimaten baseras på långsiktiga genomsnitt av årliga fallissemangsnivåer. Dessutom ska riskestimeringarna, eftersom kapitalbasen bör hjälpa instituten att överleva i tider av stress, väga in den möjliga försämringen av de ekonomiska villkoren även i goda tider. Slutligen ska behöriga myndigheter, närhelst det föreligger en ökad osäkerhet om att resultaten härstammar från otillräckliga data, kontrollera att ytterligare en försiktighetsmarginal har antagits. Om längden på tillgängliga tidsserier inte omfattar den förväntade variationen i fallissemangsnivåerna ska lämpliga metoder antas för att redovisa för dessa saknade data.

(23) LGD-estimeringen baseras på den genomsnittliga realiserade LGD viktade utifrån antalet fallissemang. Om exponeringsvärdet är en relevant riskfaktor ska den vägas in bland andra möjliga riskfaktorer för segregeringen eller riskdifferentieringen av LGD för att säkerställa att parametern beräknas för homogena klassificeringar eller riskklasser. Behöriga myndigheter bör kontrollera att denna metod tillämpas på rätt sätt, då den säkerställer att beräkningen av PD-parametern och en meningsfull tillämpning av riskviktningsformeln följs. I förordning (EU) nr 575/2013 görs åtskillnad mellan metoden för estimering av LGD för enskilda exponeringar som används för riskviktade exponeringsbelopp och de genomsnittliga LGD-estimat vilka beräknas på portföljnivå. Till skillnad från den enskilda LDG-estimeringen definieras LDG-golvet för hushållsexponeringar säkerställda med fast egendom, tillämpat på övergripande portföljnivå, som en exponeringsviktad genomsnittlig LGD. För att garantera adekvata riskparametrar för exponeringar säkerställda genom fast egendom ska behöriga myndigheter kontrollera att de nedre nivåerna för LGD tillämpas korrekt.

(24) Fallerade exponeringar som, efter att de återgått till icke-fallerad status, omklassificeras som fallerade inom en kort tidsperiod bör behandlas som fallerade från och med den stund då fallissemanget inträffade, eftersom den tillfälliga omklassificeringen till icke-fallerad status mest sannolikt utförts på grundval av ofullständig information om gäldenärens faktiska situation. Därför representerar behandlingen av många fallissemang som ett enda dito bättre det faktiska fallissemanget. Behöriga myndigheter bör därför kontrollera att estimeringen av riskparametrar för

många fallissemang hos samma gäldenär inom en kort tidsperiod behandlas som ett enda fallissemang. Dessutom kan behandlingen av många fallissemang hos samma gäldenär som separata fallissemang leda till betydande fel vid beräkningen av riskparametrar, eftersom högre fallissemangsandelar skulle leda till högre beräkningar av fallissemangssannolikheten. Å andra sidan skulle LGD underskattas, eftersom gäldenärens första fallissemang skulle behandlas som botemedel där inga förluster är relaterade till gäldenären, medan institutet drabbats av en förlust. På grund av kopplingen mellan PD- och LDG-estimat, och för att säkerställa en realistisk estimering av förväntade förluster, bör därför behandlingen av många fallissemang vara konsekvent vid PD- och LDG-estimaten.

(25) Omfattningen av den information som finns tillgänglig för institutet med avseende på fallerade exponeringar skiljer sig avsevärt från den som rör exponeringar med avkastning. Två ytterligare riskfaktorer gäller särskilt för fallerade exponeringar, nämligen tiden i fallissemang och realiserade återvinningar. Därför är det LDG-estimat som utförs före fallissemanget otillräcklig, eftersom riskskattningarna bör väga in alla betydande riskfaktorer. När det gäller fallerade exponeringar är det dessutom redan känt vad de ekonomiska villkoren var vid tidpunkten för fallissemanget. Dessutom ska fallissemangsförlusten för fallerade exponeringar återspegla den förväntade förlusten under gällande ekonomiska omständigheter och möjliga oväntade förluster som kan inträffa under återvinningsperioden. Därför bör behöriga myndigheter kontrollera att fallissemangsförlusten för fallerade exponeringar (*LGD i fallissemang*) beräknas antingen direkt eller som en sammanfattning av det bästa estimatet av förväntad förlust (EL_{BE}) och ett tillägg som fångar in den oväntade förlust som kan inträffa under återvinningsperioden. Oavsett vilken metod som tillämpas ska estimering av LGD i fallissemang väga in informationen om tid i fallissemang och realiserad återvinning fram till beräkningstidpunkten och beakta en möjlig negativ förändring av de ekonomiska villkoren under den förväntade längden på återvinningsprocessen.

(26) Om institut använder egna LGD-estimat ska interna krav på säkerhetsförvaltning generellt följa kraven i del tre avdelning II kapitel 4 avsnitt 3 i förordning (EU) nr 575/2013. Behöriga myndigheter bör inrikta sig på kraven på riskklassificering av säkerheter och rättslig förutsebarhet eftersom det är viktigt att säkerställa en regelbunden och tillförlitlig riskklassificering av säkerheter och att riskklassificeringen återspeglar det verkliga marknadsvärdet under aktuella marknadsvillkor. Frekvensen för och typen av omklassificering ska justeras efter typen av säkerhet, eftersom en föråldrad eller inkorrekt riskklassificering kan leda till en underklassificering av den risk som är hänförlig till kreditexponering. Det är även avgörande att säkerställa att säkerheten har rättsverkan och är verkställbar i alla relevanta jurisdiktioner. I motsatt fall ska exponeringen betraktas som att den saknar säkerhet. Om sådan säkerhet redovisas i riskkvantifieringen kan det leda till en underklassificering av risk.

(27) Behöriga myndigheter ska, utifrån den avancerade internmetoden, det vill säga där egna LGD-estimat används, kontrollera att gäldenärer är berättigade när de värderas med ett riskklassificeringssystem som godkänts enligt internmetoden. Andra gäldenärer kan också vara berättigade, förutsatt att de klassificeras som ett institut, en central regering eller centralbank eller ett företag som har en kreditbedömning utförd av ett utsett kreditvärderingsinstitut, och att gäldenären uppfyller de krav som anges i del tre avdelning II kapitel 4 avsnitt 3 i förordning (EU) nr 575/2013, vilka även tillämpas för schablonmetoden.

(28) Vid bedömningen av processen för hur exponeringar hänförs till exponeringsklasser bör specifika krav föreskrivas för de behöriga myndigheternas kontroll av hänförandet av exponeringar till hushållsexponeringar, eftersom de ska behandlas mer fördelaktigt när det gäller beräkning av riskviktade exponeringsbelopp. Vissa exponeringsklasser definieras på basis av transaktionernas egenskaper och andra på basis av typen av gäldenär, och följaktligen kan det förekomma exponeringar som uppfyller kriterierna för mer än en exponeringsklass. Behöriga myndigheter ska därför kontrollera att institutet tillämpar korrekt sekvensering av klassificeringen för att säkerställa att exponeringar på ett konsekvent och tydligt sätt hänförs till exponeringsklasser.

(29) De behöriga myndigheterna ska kontrollera att resultaten av stresstesterna vägs in i risk- och kapitalförvaltningsprocesserna, eftersom integreringen av stresstestresultat i beslutprocesserna säkerställer att scenarier och deras inverkan på egna finansieringskrav utvecklas och utförs på ett ändamålsenligt sätt och att framåtblickande aspekter av kapitalbaskraven vägs in i institutets förvaltning.

(30) Institut som använder en egen LGD och egna omräkningsfaktorer vid beräkningarna ska beräkna den faktiska löptiden på exponeringarna enligt internmetoden i syfte att beräkna kapitalbaskraven. Vid rullande exponeringar befinner sig ett institut i en risksituation under en längre period än återbetalningsdatumet för det aktuella uttaget, förutsatt att låntagaren på nytt kan ta ut ytterligare belopp. Därför bör behöriga myndigheter kontrollera att beräkningen av den faktiska löptiden för rullande exponeringar baseras på facilitetens förfallodag.

(31) Beräkningen av skillnaden mellan förväntade förlustbelopp å ena sidan och kreditriskjusteringar, ytterligare värdejusteringar och andra egen reducering av kapitalbasen å andra sidan (*underskott enligt internmetoden*) ska genomföras på aggregerad nivå separat för portföljen med fallerade exponeringar och portföljen med exponeringar som inte är fallerade. Uppdelning mellan fallerade och icke-fallerade exponeringar är nödvändig för att säkerställa att de negativa belopp som uppstår vid beräkning gjord för den fallerade portföljen inte används för att väga upp de positiva belopp som uppstår vid beräkning gjord för portföljen med exponering som inte är i fallissemang. Bortsett från det är den övergripande beräkningen i linje med det allmänna begreppet för kapitalbas, enligt vilket kapitalbasen ska vara fullt ut tillgängliga för att täcka oväntade förluster vid institutets insolvens. Eftersom beloppen för kreditriskjusteringar, ytterligare värdejusteringar och övrig reducering av kapitalbasen som ingår i beräkningen av underskottet enligt internmetoden redan har dragits av från den egna kapitalbasen för att täcka de förväntade förlusterna (EL), är överskottet för de totala förväntade förlusterna fullt tillgängliga för att täcka förluster som identifierats för alla fallerade exponeringar. Därför bör behöriga myndigheter kontrollera att justeringar av kapitalbasen baserad på underskottet enligt internmetoden beräknas och tillämpas korrekt.

(32) Otillförlitliga, inkorrekta, ofullständiga eller föråldrade data kan leda till fel vid riskbedömningen och vid beräkningen av kapitalbaskraven. Sådana data kan vidare, om de används i institutets riskhanteringsprocesser, även leda till undermåliga kredit- och förvaltningsbeslut. För att garantera tillförlitligheten och en hög datakvalitet i infrastrukturen och i metoder som rör insamling och lagring av data ska de vara väldokumenterade och innehålla en fullständig beskrivning av egenskaper och datakällor för att säkerställa en korrekt användning i de interna processerna och i processerna för beräkning av kapitalbaskraven. Följaktligen bör behöriga myndigheter kontrollera kvaliteten på den dokumentation av data som används i processen att estimera riskbedömningsparametrar, vid hänförandet av exponeringar till riskklasser och vid beräkningen av kapitalbaskraven.

(33) Datakvaliteten, korrektheten i riskbedömningen och i beräkningen av kapitalbaskraven beror i hög grad på tillförlitligheten i de it-system som används för internmetoden. Dessutom kan kontinuiteten och samstämmigheten i riskhanteringsprocesserna och beräkningen av kapitalbaskraven endast säkerställas om de it-system som används i de syftena är säkra, trygga och pålitliga och it-infrastrukturen är tillräckligt stabil. Därför är det nödvändigt att behöriga myndigheter även kontrollerar tillförlitligheten i institutets it-system och it-infrastrukturens stabilitet.

(34) Behöriga myndigheter ska kontrollera att icke-överlappande observationer av resultaten på aktieexponeringar så långt som möjligt används både för utveckling och kontroll av interna modeller för aktieexponeringar. Icke-överlappande observationer säkerställer en högre kvalitet på prognoser, förutsatt att alla observationer ges samma vikt och att observationerna inte är nära sammanhängande med varandra.

(35) Användningen av internmetoden kräver godkännande av behöriga myndigheter, och alla väsentliga ändringar av den metoden måste godkännas. Som en följd av detta bör behöriga myndigheter kontrollera att den interna förvaltningsprocessen och särskilt den interna processen för godkännande av sådana förändringar säkerställer att endast förändringar som följer förordning (EU) nr 575/2013 och delegerad förordning 529/2014 införs och att klassificeringen av ändringarna i det sammanhanget är konsekventa för att undvika tillsynsarbitrage.

(36) Bestämmelserna i denna förordning är nära förbundna, eftersom de alla rör aspekter av den bedömningsmetod som behöriga myndigheter ska tillämpa när de bedömer att ett institut följer internmetoden. För att säkerställa att dessa bestämmelser, som bör träda i kraft samtidigt, överensstämmer sinsemellan och för att underlätta för dem som åläggs dessa skyldigheter att få en heltäckande överblick över och tillgång till dem, är det önskvärt att införliva alla tekniska tillsynsstandarder som rör internmetodens bedömningsmetod enligt kraven i förordning (EU) nr 575/2013 i en enda förordning.

(37) Denna förordning grundar sig på det förslag till tekniska tillsynsstandarder som Europeiska bankmyndigheten har lagt fram för kommissionen.

(38) Europeiska bankmyndigheten har genomfört öppna offentliga samråd om det förslag till tekniska tillsynsstandarder som denna förordning grundar sig på, gjort en analys av möjliga kostnader och fördelar och begärt ett yttrande från den bankintressentgrupp som inrättats i enlighet med artikel 37 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 ([4]).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL 1

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER OM BEDÖMNINGSMETOD

Artikel 1

Bedömning av uppfyllandet av kraven när det gäller att använda internmetoden

1. Behöriga myndigheter ska tillämpa denna förordning vid bedömning av om ett institut uppfyller kraven när det gäller att använda internmetoden enligt följande:

a) I syfte att bedöma de första ansökningarna om tillstånd att använda den internmetod som föreskrivs i artikel 144 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter tillämpa alla bestämmelser i denna förordning.

b) I syfte att bedöma ansökningar om tillstånd att utöka internmetoden enligt den godkända stegvisa genomförandeplanen i enlighet med artikel 148 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter tillämpa kapitel 4, 5, 7 och 8 och varje annan del i denna förordning som är relevant för den begäran.

c) I syfte att bedöma ansökningar om förhandstillstånd att genomföra förändringar enligt vad som anges i artikel 143.3 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter tillämpa alla delar i denna förordning som är relevanta för de förändringarna.

d) I syfte att bedöma förändringar av metoder för riskklassificeringssystem och interna modeller för aktieexponeringar som har meddelats enligt artikel 143.4 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter tillämpa alla delar i denna förordning som är relevanta för de förändringarna.

e) I syfte att genomföra löpande översyn av användningen av internmetoden enligt artikel 101 i direktiv 2013/36/EU ska berörda myndigheter tillämpa alla delar av denna förordning som är relevanta för den översynen.

f) I syfte att bedöma ansökningar om tillstånd att återgå till användning av mindre avancerade metoder i enlighet med i artikel 149 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter tillämpa artiklarna 6–8 i denna förordning.

([4]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1093/2010 av den 24 november 2010 om inrättande av en europeisk tillsynsmyndighet (Europeiska bankmyndigheten), om ändring av beslut nr 716/2009/EG och om upphävande av kommissionens beslut 2009/78/EG (EUT L 331, 15.12.2010, s. 12).

2. Utöver de kriterier som fastslagits i bestämmelserna i denna förordning som anges i punkt 1 ska behöriga myndigheter kontrollera alla övriga kriterier som är nödvändiga för att uppfylla kraven när det gäller att använda internmetoden.

Artikel 2

Metoder som ska tillämpas av behöriga myndigheter

1. I syfte att bedöma de första ansökningarna om tillstånd att använda internmetoden ska behöriga myndigheter tillämpa alla obligatoriska metoder som anges i denna förordning. De får även tillämpa andra metoder som anges i denna förordning enligt punkt 7 och alla övriga metoder enligt punkt 8.

2. I syfte att bedöma ansökningar om tillstånd att utvidga internmetoden, enligt en stegvis genomförandeplan, ska behöriga myndigheter tillämpa alla obligatoriska metoder som anges i kapitel 4, 5, 7 och 8. De får även tillämpa andra metoder som anges i denna förordning enligt punkt 7 och alla övriga metoder enligt punkt 8.

3. I syfte att bedöma ansökningar om förhandstillstånd att genomföra förändringar av internmetoden ska behöriga myndigheter granska de dokument som måste lämnas in av institut med avseende på förändringen enligt artikel 8 i delegerad förordning (EU) nr 529/2014. De får även tillämpa metoder som anges i denna förordning enligt punkt 7 och övriga metoder enligt punkt 8.

4. I syfte att bedöma ändringar av metoder för riskklassificeringssystem och interna modeller av aktieexponeringar som har meddelats ska behöriga myndigheter granska de dokument som måste lämnas in av institut med avseende på förändringar enligt artikel 8 i delegerad förordning (EU) nr 529/2014 och kan tillämpa de metoder som anges i denna förordning enligt punkt 7 och andra metoder enligt punkt 8.

5. I syfte att genomföra löpande översyn av användningen av internmetoden får behöriga myndigheter tillämpa metoder som anges i denna förordning enligt punkt 7 och övriga metoder enligt punkt 8.

6. I syfte att bedöma ansökningar om att återgå till användning av mindre sofistikerade metoder får behöriga myndigheter tillämpa någon av de metoder som anges i kapitel 2 i denna förordning enligt punkt 7 och övriga metoder enligt punkt 8.

7. Om denna förordning föreskriver en frivillig användning av metoder får behöriga myndigheter tillämpa någon av de metoder som är lämpliga och passande för den typ, storlek och grad av komplexitet som kännetecknar institutets verksamhet och organisationsstruktur, genom att beakta

a) väsentligheten av de exponeringstyper som omfattas av riskklassificeringssystem,

b) komplexiteten i klassificeringsmodeller och riskparametrar och hur de genomförs.

8. Utöver de metoder som anges i denna förordning får behöriga myndigheter använda andra metoder, som är lämpliga och passande för typ, storlek och grad av komplexitet hos institutets verksamhet och organisationsstruktur, om detta är nödvändigt för att bedöma uppfyllandet av kraven när det gäller att använda internmetoden.

9. Vid tillämpning av de metoder som anges i denna förordning får behöriga myndigheter väga in resultat från nyligen genomförda bedömningar som de gjort själva eller som gjorts av andra behöriga myndigheter, om de bedömningarna uppfyller båda följande villkor:

a) Bedömningen har helt eller delvis baserats på de obligatoriska metoderna.

b) Föremålet för bedömningen omfattade samma eller ett liknande riskklassificeringssystem i samma exponeringsklass.

Artikel 3

Dokumentationskvalitet

1. För att kontrollera institutets efterlevnad av de dokumentationskrav som anges i artikel 144.1 e i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter kontrollera att dokumentationen av riskklassificeringssystemen enligt definitionen i artikel 142.1.1 i förordning (EU) nr 575/2013 (*riskklassificeringssystem*)

a) är tillräckligt detaljerade och korrekta för att kunna användas effektivt,

b) har godkänts på lämplig ledningsnivå hos institutet,

c) innehåller, med avseende på varje dokument, minst en redovisning av dokumenttyp, upphovsperson, granskare, godkännande ombud, ägare, datum för sammanställning och godkännande, versionsnummer och historik för dokumentändringar,

d) tillåter tredje man att granska och bekräfta funktionssättet i riskklassificeringssystemen och att särskilt granska och bekräfta att

   i) dokumentationen av riskklassificeringssystemets utformning är tillräckligt detaljerad för att möjliggöra för tredje man att förstå argumenten bakom alla aspekter i riskklassificeringssystemet, inklusive antagandena, de matematiska formlerna och, om en mänsklig bedömning görs, besluten samt metoderna för utvecklingen av riskklassificeringssystemen,

   ii) dokumentationen av riskklassificeringssystemet är tillräckligt detaljerad för att möjliggöra för tredje man att förstå funktion, begränsningar och huvudantaganden för varje riskklassificeringsmodell och varje riskparameter och att reproducera modellens utveckling,

   iii) dokumentationen av riskklassificeringsprocessen är tillräckligt detaljerad för att möjliggöra för tredje man att förstå metoden för att hänföra exponeringar till riskklasser och deras faktiska hänförande till riskklasser och att reproducera denna riskklassificering.

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska behörig myndighet kontrollera att institutet har riktlinjer på plats som anger specifika standarder för dokumentation och som säkerställer

a) att den interna dokumentationen är tillräckligt detaljerad och korrekt,

b) att specifika personer eller enheter har tilldelats ansvar för att säkerställa att dokumentationen är fullständig, konsekvent, korrekt, aktuell och godkänd som lämplig och säker,

c) att institutet dokumenterar sina riktlinjer, metoder och förfaranden som rör tillämpningen av internmetoden på ett lämpligt sätt.

Artikel 4

Medverkan av tredje man

1. För att bedöma att kraven på att riskklassificeringssystemen ska vara sunda och genomföras med integritet som fastställs i artikel 144.1 i förordning (EU) nr 575/2013 när ett institut har delegerat funktioner, verksamhet eller uppgifter som rör utformning, genomförande och validering av sina riskklassificeringssystem till tredje man, eller har köpt ett riskklassificeringssystem eller samkörda data från tredje man, ska behörig myndighet kontrollera att delegeringen eller köpet inte hindrar tillämpningen av denna förordning och kontrollera att

a) institutets verkställande ledning enligt definitionen i artikel 3.1.9 i direktiv 2013/36/EU (*verkställande ledningen*) samt institutets ledningsorgan eller den kommitté som utsetts av det ledningsorganet deltar aktivt i tillsynen av beslutsfattandet avseende uppgifter, verksamhet eller funktioner som delegerats till tredje man eller avseende det riskklassificeringssystem som erhållits från tredje man,

b) institutets personal har tillräcklig kunskap och förståelse för uppgifter, verksamhet eller funktioner delegerade till tredje man och för data- och riskklassificeringssystem som erhållits från tredje man,

c) kontinuiteten i de utkontrakterade funktionerna eller processerna garanteras, däribland genom lämplig planering av oförutsedda händelser,

d) internrevision eller annan kontroll av uppgifter, verksamhet och funktioner delegerade till tredje man inte begränsas eller hindras av tredje mans delaktighet,

e) behörig myndighet medges full tillgång till all relevant information.

2. När tredje man är delaktig i uppgiften att utveckla ett riskklassificeringssystem och riskbedömning åt ett institut ska behörig myndighet kontrollera att

a) punkt 1 a–e uppfylls,

b) valideringsverksamheten med avseende på de riskklassificeringssystemen och de riskbedömningarna inte utförs av denna tredje man,

c) att tredje man förser institutet med den information som är nödvändig för att de valideringarna ska kunna genomföras.

3. Om institutet, vid utveckling av ett riskklassificeringssystem och en estimering av riskparametrar, använder data som är sammanslagna mellan instituten, och tredje man utvecklar riskklassificeringssystemet, kan tredje man bistå institutet i valideringsverksamheten genom att utföra de valideringsuppgifter som kräver tillgång till dessa gemensamma data.

4. Vid tillämpningen av punkterna 1–3 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga av följande metoder:

a) Granskning av avtalen med tredje man och övriga relevanta dokument som anger tredje mans uppgifter.

b) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med berörd personal på institutet eller den tredje man till vilken uppgiften, verksamheten eller funktionerna är delegerade.

c) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med institutets verkställande ledning eller ledningsorgan eller den tredje man till vilken uppgiften, verksamheten eller funktionen är delegerade, eller institutets kommitté som utsetts av ledningsorganet.

d) Granskning av institutets eller tredje mannens övriga relevanta dokument vid behov.

Artikel 5

Tillfällig underlåtenhet att följa kraven i internmetoden

Vid tillämpningen av artikel 146 a i förordning (EU) nr 575/2013, ska behörig myndighet

a) granska om institutets tidsplan för en återgång till efterlevnad är tillräcklig för att avhjälpa den bristande efterlevnaden och om tidsschemat är rimligt med beaktande av

   i) hur omfattande den bristande efterlevnaden är,

   ii) den omfattning i vilken åtgärder krävs för att återgå till efterlevnad,

   iii) institutets tillgängliga resurser,

b) på regelbunden basis övervaka förloppet vid institutets genomförande av sin plan för att i god tid återgå till att följa kraven,

c) kontrollera institutets efterlevnad av relevanta krav efter att planen införts, genom att tillämpa de bedömningsmetoder som fastställts i denna förordning.

KAPITEL 2

BEDÖMNINGSMETOD FÖR STEGVISA GENOMFÖRANDEPLANER OCH PERMANENT PARTIELL ANVÄNDNING AV SCHABLONMETODEN

Artikel 6

Allmänt

1. För att bedöma ett instituts efterlevnad av de villkor för genomförandet av internmetoden som fastställs i artikel 148 i förordning (EU) nr 575/2013 och de villkor för permanent partiell användning som fastställs i artikel 150 i den förordningen ska behöriga myndigheter kontrollera

a) att institutets inledande täckning och plan för stegvis genomförande av internmetoden är adekvata enligt artikel 7, och

b) att exponeringsklasserna, exponeringstyperna eller affärsenheterna där schablonmetoden tillämpas är godkända för ett permanent undantag från internmetoden.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga följande metoder:

a) Granskning av institutets plan för stegvis genomförande av internmetoden.

b) Granskning av institutets relevanta interna riktlinjer och metoder, däribland beräkningsmetoderna för den andel av exponeringarna som ska omfattas av det stegvisa införandet av internmetoden och det permanenta undantaget från internmetoden.

c) Granskning av arbetsuppgifter och ansvarsområden för enheter och ledningsorgan som är delaktiga i hänförandet av enskilda exponeringar till internmetoden eller schablonmetoden.

d) Granskning av relevanta protokoll från möten hos institutets interna organ, däribland ledningsorganet, eller kommittéer.

e) Granskning av relevanta iakttagelser från internrevisionen eller från institutets andra kontrollfunktioner.

f) Granskning av relevanta utvecklingsrapporter om de insatser som görs av institutet för att korrigera brister och dämpa risker som upptäckts under granskningar.

g) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med relevant personal och institutets verkställande ledning.

3. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 får behöriga myndigheter

a) granska den funktionella dokumentationen av de it-system som används i processen för hänförandet av enskilda exponeringar till internmetoden eller schablonmetoden,

b) genomföra stickprov och granska dokument som rör gäldenärernas egenskaper och skapandet och upprätthållandet av de exponeringar som ingår i stickprovet,

c) granska institutets övriga relevanta dokument.

Artikel 7

Stegvis genomförande av internmetoden

1. Vid bedömning av den första täckningen och institutets plan för stegvis genomförande av internmetoden i enlighet med artikel 148 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter kontrollera att

a) den stegvisa genomförandeplanen åtminstone innehåller

   i) en specifikation av tillämpningsområdet för varje riskklassificeringssystem samt de exponeringstyper som är klassificerade med användning av varje riskklassificeringsmodell,

ii) de planerade datumen när internmetoden ska tillämpas med avseende på varje exponeringstyp,

iii) information om de totala exponeringsvärdena vid tidpunkten för bedömningen och de riskviktade exponeringsbelopp som beräknats enligt den metod som tillämpas vid tidpunkten för bedömning av varje exponeringstyp,

b) den stegvisa genomförandeplanen omfattar institutets alla exponeringar och, i tillämpliga fall, dess moderföretag och dess dotterföretags alla exponeringar, såvida inte exponeringarna bedöms enligt artikel 8,

c) genomförandet är planerat att genomföras enligt andra och tredje styckena i artikel 148.1 i förordning (EU) nr 575/2013,

d) institutet, om det har tillstånd att använda internmetoden för en exponeringsklass, använder internmetoden för aktieexponeringar utom i de fall som anges i artikel 148.5 i förordning (EU) nr 575/2013,

e) ordningsföljden och tidsperioderna för genomförandet av internmetoden anges på basis av institutets faktiska kapacitet, med avseende på tillgången till data, riskklassificeringssystem och erfarenhetsperioder enligt vad som anges i artikel 145 i förordning (EU) nr 575/2013, och inte används selektivt i syfte att minska de egna finansieringskraven,

f) ordningsföljden för genomförandet av internmetoden säkerställer att genomförandet med avseende på kreditexponeringar som rör institutets kärnverksamhet ges prioritet,

g) en fastställd tidsgräns för genomförande av internmetoden anges för varje exponeringstyp och affärsenhet och är rimlig på basis av institutets typ och verksamhet.

2. Behöriga myndigheter ska fastställa om den tidsgräns som anges i punkt 1 g är rimlig baserat på samtliga av följande faktorer:

a) Komplexiteten i institutets verksamhet, däribland verksamheten hos moderföretaget och dess dotterföretag.

b) Antalet affärsenheter och affärsområden hos institutet och, i tillämpliga fall, institutets moderföretag och dotterföretag.

c) Antalet av och komplexiteten i de riskklassificeringssystem som ska genomföras av alla enheter som omfattas av den stegvisa genomförandeplanen.

d) Planerna att införa riskklassificeringssystem hos dotterföretag belägna i länder där betydande rättsliga eller andra svårigheter föreligger för ett godkännande av internmetoden.

e) Tillgången till korrekta, lämpliga och fullständiga tidsserier.

f) Institutets driftskapacitet att utveckla och genomföra riskklassificeringssystemen.

g) Institutets tidigare erfarenhet av att hantera specifika exponeringstyper.

3. Vid en bedömning av institutets efterlevnad av planen för stegvis genomförande av internmetoden, som har varit föremål för tillstånd av behöriga myndigheter enligt artikel 148 i förordning (EU) nr 575/2013, får behörig myndighet endast överväga ändringar av de steg och den tidsperiod som är lämplig om ett eller flera av följande villkor uppfylls:

a) Det föreligger betydande förändringar av affärsmiljön och särskilt förändringar av strategi, fusioner och förvärv.

b) Det föreligger betydande förändringar av relevanta myndighetskrav.

c) Väsentliga svagheter föreligger i de riskklassificeringssystem som har identifierats av behörig myndighet, i internrevisionen eller i valideringsfunktionen.

d) De delar som anges i punkt 2 har till stor del ändrats, eller någon av de delar som anges i punkt 2 har inte beaktats i tillräcklig grad i planen för stegvis genomförande av den internmetod som godkänts.

Artikel 8

Villkor för permanent partiell användning

1. Vid en bedömning av institutets efterlevnad av villkoren för permanent partiell användning av schablonmetoden vad gäller de exponeringar som anges i artikel 150.1 a–b i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter kontrollera att

a) tillgången till externa data för representativa motparter bedöms och beaktas av institutet,

b) institutets kostnad för att utveckla ett riskklassificeringssystem för motparterna i relevant exponeringsklass bedöms med hänsyn till institutets storlek och verksamhetens omfattning,

c) institutets driftskapacitet att utveckla och genomföra ett riskklassificeringssystem bedöms med hänsyn till typen och omfattningen av institutets verksamhet.

2. Vid en bedömning av institutets efterlevnad av villkoren för permanent partiell användning av schablonmetoden vad gäller de exponeringar som anges i artikel 150.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter kontrollera att institutet har kontrollerat och vägt in minst en av följande punkter:

a) Att exponeringarna, däribland antalet separat förvaltade portföljer och affärsområden, inte är tillräckligt homogena för att möjliggöra en utveckling av ett stabilt och tillförlitligt riskklassificeringssystem.

b) Att det riskvägda exponeringsbelopp som beräknas enligt schablonmetoden är avsevärt högre än den förväntade riskvägda exponering som beräknas enligt internmetoden.

c) Att exponeringarna rör en affärsenhet eller ett affärsområde hos institutet som är planerad att avvecklas.

d) Att exponeringarna inkluderar portföljer som är föremål för en proportionell konsolidering av delägda dotterföretag enligt artikel 18 i förordning (EU) nr 575/2013.

3. Vid en bedömning av institutets efterlevnad av villkoren för permanent partiell användning av schablonmetoden ska behöriga myndigheter kontrollera att institutet övervakar efterlevnaden av kraven i artikel 150 i förordning (EU) nr 575/2013 på regelbunden basis.

KAPITEL 3

BEDÖMNINGSMETOD FÖR VALIDERINGSFUNKTIONEN AVSEENDE INTERNA ESTIMAT OCH ETT INSTITUTS INTERNA STYRNING OCH TILLSYN

AVSNITT 1

Allmänna bestämmelser

Artikel 9

Allmänt

1. För att bedöma om ett institut uppfyller kraven för intern styrning, däribland krav på den verkställande ledningen och ledningsorganet, internrapportering, kreditriskkontroll och internrevision, tillsyn och validering, ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Stabiliteten i arrangemang, mekanismer och processer för validering av ett instituts riskklassificeringssystem och lämpligheten hos den personal som ansvarar för att genomföra valideringen (*valideringsfunktionen*) enligt vad som anges i artikel 144.1 c och f, artikel 174 d, artikel 185 och artikel 188 i förordning (EU) nr 575/2013, när det gäller

   i) att valideringsfunktionen är oberoende, enligt artikel 10,

   ii) att valideringsprocessen är fullständig och hur ofta den genomförs, enligt artikel 11,

   iii) att metoderna och tillvägagångssätten för valideringsfunktionen är adekvata enligt artikel 12,

   iv) att redovisningsprocessen och processen för att hantera valideringens resultat, iakttagelser och rekommendationer är sunda och följer artikel 13,

b) Institutets interna styrning och kontroll, däribland kreditriskkontrollenheten och internrevisionen, enligt vad som anges i artiklarna 189, 190 och 191 i förordning (EU) nr 575/2013 avseende

   i) den verkställande ledningens och ledningsorganets roll, enligt artikel 14,

   ii) ledningsrapporter enligt artikel 15,

   iii) enheten för kreditriskkontroll, enligt artikel 16,

   iv) internrevisionen enligt artikel 17.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga följande metoder:

a) Granskning av institutets relevanta interna policyer och metoder.

b) Granskning av relevanta protokoll hos institutets interna organ, däribland ledningsorganet, eller kommittéer.

c) Granskning av relevanta rapporter som rör riskklassificeringssystem, samt slutsatser och beslut som fattats på basis av de rapporterna.

d) Granskning av relevanta rapporter över verksamhet rörande kreditriskkontroll, internrevision, tillsyns- och valideringsfunktioner som sammanställts av den personal som ansvarar för de funktionerna eller av någon annan kontrollfunktion hos institutet, samt de funktionernas slutsatser, iakttagelser och rekommendationer.

e) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med relevant personal och institutets verkställande ledning.

3. För bedömningen av valideringsfunktionen ska behöriga myndigheter, utöver de metoder som anges i punkt 2, tillämpa alla följande metoder:

a) Granskning av uppgifter och ansvarsområden för all personal som är delaktig i valideringsfunktionen.

b) Granskning av att den årliga arbetsplanen för validering är adekvat och lämplig.

c) Granskning av de valideringsmanualer som används av valideringsfunktionen.

d) Granskning av processen för kategorisering av iakttagelserna och relevanta rekommendationer enligt hur väsentliga de är.

e) Granskning av att slutsatser, iakttagelser och rekommendationer från valideringsfunktionen är konsekventa.

f) Granskning av valideringsfunktionens roll i det interna godkännandeförfarandet för riskklassificeringssystem och alla relaterade ändringar.

g) Granskning av handlingsplanen för varje relevant rekommendation, även när det gäller uppföljning, så som den godkänts av lämplig ledningsnivå.

4. För den bedömning av kreditriskkontrollenheten som anges i artikel 144.1 c och artikel 190 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter, utöver kraven i punkt 2, tillämpa samtliga av följande metoder:

a) Granskning av arbetsuppgifter och ansvarsområden för all relevant personal och den verkställande ledningen avseende kreditriskkontrollenheten.

b) Granskning av relevanta rapporter som lämnats in av kreditriskkontrollenheten och den verkställande ledningen till ledningsorganet eller den kommitté som utsetts för ändamålet.

5. För bedömningen av internrevisionen eller någon annan jämförbar oberoende revisionsenhet som anges i artikel 191 förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter, utöver kraven i punkt 2, tillämpa samtliga av följande metoder:

a) Granskning av relevanta arbetsuppgifter och ansvarsområden hos all relevant personal som är delaktig i internrevisionen.

b) Granskning av att den årliga interna revisionsarbetsplanen är adekvat och lämplig.

c) Granskning av relevanta revisionsmanualer och arbetsplaner samt de iakttagelser och rekommendationer som ingår i de relevanta revisionsrapporterna.

d) Granskning av handlingsplanen för varje relevant rekommendation, även när det gäller uppföljning, så som den godkänts på lämplig ledningsnivå.

6. Utöver de metoder som anges i punkt 2 får behöriga myndigheter granska övriga relevanta dokument hos institutet i syfte att genomföra kontrollen i punkt 1.

AVSNITT 2

Metod för bedömning av valideringsfunktionen

Artikel 10

Valideringsfunktionens oberoende

1. Vid bedömning av att valideringsfunktionen är oberoende enligt artikel 144.1 f, artikel 174 d, artikel 185 och artikel 188 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter kontrollera att den enhet som ansvarar för valideringsfunktionen eller, om det inte finns någon separat enhet avdelad endast för valideringsfunktionen, den personal som verkställer valideringsfunktionen uppfyller samtliga av följande villkor:

a) Valideringsfunktionen ska vara oberoende från den personal och den ledningsfunktion som ansvarar för att ge upphov till eller förnya exponeringar och utformar eller utvecklar modellen.

b) Den personal som verkställer valideringsfunktionen ska vara annan personal än den som ansvarar för utformning och utveckling av riskklassificeringssystemet och är annan personal än den som ansvarar för kreditriskkontrollfunktionen.

c) Personalen ska rapportera direkt till den verkställande ledningen.

2. Vid tillämpning av punkt 1, om den enhet som är ansvarig för valideringsfunktionen är organisatoriskt åtskild från kreditriskkontrollenheten och om varje enhet rapporterar till olika medlemmar av den verkställande ledningen, ska behöriga myndigheter kontrollera

a) att valideringsfunktionen har tillräckliga resurser, däribland erfaren och kvalificerad personal, för att utföra sina uppgifter, och

b) att ersättningen till personal och verkställande ledning som ansvarar för valideringsfunktionen inte är knuten till utförandet av uppgifterna att antingen sköta kreditriskkontroll eller att ge upphov till eller förnya exponeringar.

3. Vid tillämpning av punkt 1, om den enhet som är ansvarig för valideringsfunktionen är organisatoriskt åtskild från kreditriskkontrollenheten och om båda enheterna rapporterar till samma medlem av den verkställande ledningen, ska behöriga myndigheter kontrollera

a) att valideringsfunktionen har tillräckliga resurser, däribland erfaren och kvalificerad personal, för att utföra sina uppgifter,

b) att ersättningen till personal och verkställande ledning som ansvarar för valideringsfunktionen inte är knuten till utförandet av uppgifter att antingen sköta kreditriskkontroll eller att ge upphov till eller förnya exponeringar,

c) att det finns en beslutsprocess som säkerställer att slutsatser, iakttagelser och rekommendationer från valideringsfunktionen beaktas korrekt av institutets verkställande ledning,

d) att inget otillbörligt inflytande utövas på slutsatser, iakttagelser och rekommendationer från valideringsfunktionen,

e) att alla nödvändiga korrigerande åtgärder för att tillämpa valideringsfunktionens slutsatser, iakttagelser och rekommendationer beslutas och genomförs i tid, och

f) att internrevisionen regelbundet bedömer att villkoren i led a–e uppfylls.

4. Vid tillämpning av punkt 1, om det inte finns någon särskild enhet som ansvarar för valideringsfunktionen, ska behöriga myndigheter kontrollera

a) att valideringsfunktionen har tillräckliga resurser, däribland erfaren och kvalificerad personal, för att utföra sina uppgifter,

b) att ersättningen till personal och verkställande ledning som ansvarar för valideringsfunktionen inte är knuten till utförandet av de uppgifter att antingen sköta kreditriskkontroll eller ge upphov till eller förnya exponeringar,

c) att det finns en beslutsprocess som säkerställer att slutsatser, iakttagelser och rekommendationer från valideringsfunktionen beaktas korrekt av institutets verkställande ledning,

d) att inget otillbörligt inflytande utövas på slutsatser, iakttagelser och rekommendationer från valideringsfunktionen,

e) att alla nödvändiga korrigerande åtgärder för att tillämpa slutsatser, iakttagelser och rekommendationer från valideringsfunktionen beslutas och genomförs i tid,

f) att internrevisionen regelbundet bedömer att villkoren i led a–e uppfylls,

g) att det föreligger en faktisk uppdelning mellan den personal som verkställer valideringsfunktionen och den personal som utför andra uppgifter, och

h) att institutet inte är ett globalt eller något annat systemviktigt institut i den mening som avses i artikel 131 i förordning 2013/36/EU.

5. Vid bedömningen av valideringsfunktionens oberoende ska behöriga myndigheter även bedöma om institutets val av organisation av valideringsfunktionen enligt vad som anges i punkterna 2–4 är adekvat och väger in institutets typ, storlek och omfattning samt komplexiteten hos de risker som är hänförliga till dess affärsmodell.

Artikel 11

Valideringsprocessens fullständighet och frekvens

1. Vid bedömningen av om valideringsfunktionen är fullständig enligt kraven i artikel 144.1 f, artikel 174 d, artikel 185 och artikel 188 i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter kontrollera att

a) institutet har fastställt och dokumenterat en fullständig valideringsprocess för alla riskklassificeringssystem,

b) institutet genomför den valideringsprocess som anges i del a tillräckligt ofta.

2. Vid bedömningen av att valideringsprocessen är fullständig enligt vad som anges i punkt 1 a, ska behöriga myndigheter kontrollera att valideringsfunktionen

a) kritiskt granskar alla aspekter av specifikationen av de interna riskklassificeringarna och riskparametrarna, däribland förfarandena för datainsamling och datarensning, metodval och modellstruktur samt processen för val av variabler,

b) kontrollerar genomförandet av interna riskklassificeringar och riskparametrar i it-system och att definitioner av riskklasser tillämpas konsekvent på institutets alla avdelningar och alla geografiska områden,

c) kontrollerar resultatet av riskklassificeringssystemen och åtminstone väger in riskspridning, riskkvantifiering, stabiliteten i de interna klassificeringarna och riskparametrarna samt modellspecifikationerna,

d) kontrollerar alla ändringar av interna klassificeringar och riskparametrar samt deras väsentlighet enligt delegerad förordning (EU) nr 529/2014 och att konsekventa uppföljningar görs av egna slutsatser, iakttagelser och rekommendationer.

3. Vid bedömningen av om valideringsprocessens frekvens enligt punkt 1 b är adekvat ska behöriga myndigheter kontrollera att valideringsprocessen utförs regelbundet i institutets alla riskklassificeringssystem enligt en årlig arbetsplan och att

a) de processer som krävs enligt artikel 185 b och artikel 188 c i förordning (EU) nr 575/2013 (*utfallstest*) utförs minst en gång om året för alla riskklassificeringssystem,

b) den resultatkontroll av riskklassificeringssystemen som anges i punkt 2 c utförs minst en gång om året för riskklassificeringssystem som täcker väsentliga exponeringstyper.

4. Om ett institut ansöker om tillstånd att använda interna klassificeringar och riskparametrar i ett riskklassificeringssystem, eller vid väsentliga ändringar av ett internt riskklassificeringssystem, ska behöriga myndigheter kontrollera att institutet genomför den validering som anges i punkt 2 a–c innan riskklassificeringssystemet används vid beräkning av egna finansieringskrav och i interna riskhanteringssyften.

Artikel 12

Ändamålsenligheten hos metoderna och förfarandena för valideringsfunktionen

Vid bedömningen av om valideringsmetoderna och valideringsförfarandena är ändamålsenliga enligt de krav som fastställts i artikel 144.1 f, artikel 174 d, artikel 185 och artikel 188 i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter kontrollera att metoderna och förfarandena medger en konsekvent och ändamålsenlig bedömning av resultatet av de interna systemen för riskklassificering och riskestimering, och kontrollera att

a) valideringsmetoderna och valideringsförfarandena är lämpliga för att bedöma att riskklassificeringssystemet är korrekt och konsekvent,

b) valideringsmetoderna och valideringsförfarandena är lämpliga för typen, komplexiteten och tillämpningsområdet för institutets riskklassificeringssystem och datatillgång,

c) valideringsmetoderna och valideringsförfarandena tydligt anger mål, standarder och begränsningar för valideringen, innehåller en beskrivning av alla valideringstester, datauppsättningar och datarensningsprocesser, anger datakällor och tidsperioder för referenser samt anger de fastställda målen och toleranserna för fastställda mätvärden avseende den första respektive den regelbundna valideringen,

d) den valideringsmetod som används, och särskilt de tester som utförs och de referensdatauppsättningar som används vid validering respektive datarensning, alltid tillämpas konsekvent,

e) valideringsmetoderna omfattar utfallstester och jämförelsestudier enligt artikel 185 c och artikel 188 d i förordning (EU) nr 575/2013,

f) valideringsmetoderna tar hänsyn till det sätt på vilket affärscykler och tillhörande systematiska variationer av fallissemangserfarenheter vägs in i de interna bedömningarna och riskparametrarna, särskilt när det gäller PD-estimering.

Artikel 13

Att redovisningsprocessen och processen för hantering av valideringens slutsatser, iakttagelser och rekommendationer är sunda

Vid bedömningen av om redovisningsprocessen och processen för att hantera slutsatserna, iakttagelserna och rekommendationerna från valideringen är sunda, enligt de krav som fastställt i artikel 144.1 f, artikel 174 d, artikel 185 och artikel 188 i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter kontrollera att

a) valideringsrapporterna innehåller en beskrivning av de valideringsmetoder som använts, de tester som utförts, de referensdatauppsättningar som använts och motsvarande datarensningsprocesser och omfattar resultaten av de testerna, slutsatserna av valideringen, iakttagelserna och de respektive rekommendationerna,

b) valideringsrapporternas slutsatser, iakttagelser och rekommendationer meddelas direkt till institutets verkställande ledning och ledningsorgan eller till den kommitté som utsetts,

c) valideringsrapporternas slutsatser, iakttagelser och rekommendationer återspeglas i förändringarna och förbättringarna av utformningen av interna bedömnings- och riskestimat, inklusive de situationer som beskrivs i första meningen i artikel 185 e och artikel 188 e i förordning (EU) nr 575/2013,

d) institutets beslutsprocess äger rum på lämplig ledningsnivå.

AVSNITT 3

Metod för bedömning av intern styrning och tillsyn

Artikel 14

Den verkställande ledningens och ledningsorganets roll

Vid bedömning av institutets företagsstyrning i enlighet med artikel 189 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Institutets beslutsprocess, rangordning, rapporteringsvägar och ansvarsfördelning är tydligt fastställda i institutets interna handlingar, och de avspeglas konsekvent i de interna organens protokoll.

b) Både ledningsorganet eller den kommitté som har utsetts av denna och den verkställande ledningen godkänner åtminstone följande centrala delar i riskklassificeringssystemen:

   i) Relevanta riktlinjer med betydelse för utformning och genomförande av riskklassificeringssystemen och tillämpning av internmetoden, vilket innefattar riktlinjer för alla centrala delar i hänförandet till riskklasser och för estimering av riskparametrar samt för valideringsprocesser.

   ii) Alla relevanta riktlinjer för riskhantering, vilket innefattar de med betydelse för it-infrastruktur och beredskapsplanering.

   iii) Riskparameterar för alla riskklassificeringssystem som används i de interna riskhanteringsprocesserna och vid beräkningen av kapitalbaskrav.

c) Ledningsorganet eller den kommitté som har utsetts av denna har genom ett formellt beslut inrättat en lämplig organisationsstruktur för ett sunt genomförande av riskklassificeringssystemen.

d) Ledningsorganet eller den kommitté som har utsetts av denna har genom ett formellt beslut godkänt fastställandet av en godtagbar risknivå och därvid tagit hänsyn till institutets riskklassificeringssystem.

e) Den verkställande ledningen har goda insikter i institutets samtliga riskklassificeringssystem, i deras funktion och sätt att fungera, i kraven på internmetoden och i institutets arbete med att uppfylla kraven.

f) Den verkställande ledningen underrättar ledningsorganet eller den kommitté som har utsetts av denna om väsentliga ändringar av eller undantag från fastställda riktlinjer som kan få betydande effekter på hur institutets riskklassificeringssystem fungerar.

g) Den verkställande ledningen kan löpande säkerställa att riskklassificeringssystemen fungerar korrekt.

h) Den verkställande ledningen vidtar relevanta åtgärder om kreditriskkontrollenheterna identifierar svagheter i riskklassificeringssystemen, valideringen, internrevisionen eller någon annan kontrollfunktion.

Artikel 15

Förvaltningsrapportering

Vid bedömning av huruvida förvaltningsrapporteringen är ändamålsenlig i enlighet med artikel 189 i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Förvaltningsrapporteringen innehåller information om följande:

   i) Riskprofil för gäldenärer eller exponeringar, fördelade på klasser.

   ii) Migration mellan klasser.

   iii) Estimering av de relevanta parametrarna per klass.

   iv) Jämförelser av faktisk andel fallissemang och, i den utsträckning egna estimat används, av faktiska LGD-värden och konverteringsfaktorer med förväntningar.

   v) Antaganden och resultat av stresstest.

   vi) Riskklassificeringsprocessen, områden som måste förbättras och lägesrapporter om insatser för att förbättra tidigare identifierade svagheter i riskklassificeringssystemen.

   vii) Valideringsrapporter.

b) Förvaltningsrapporterna lämnas i ett format och en periodicitet som styrs av hur viktig informationen är och vilken slags information det gäller samt mottagarens nivå inom rangordningen och med hänsyn tagen till institutets organisationsstruktur.

c) Förvaltningsrapporteringen underlättar den verkställande ledningens övervakning av kreditrisken i den övergripande portföljen med exponeringar som omfattas av internmetoden.

d) Förvaltningsrapporteringen står i proportion till arten, storleken på och graden av komplexitet hos institutets företags- och organisationsstruktur.

Artikel 16

Kreditriskkontrollenhet

1. Vid bedömning av den interna styrningen och tillsynen av institutet med avseende på den kreditriskkontrollenhet som anges i artikel 190 i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Kreditriskkontrollenheten eller enheterna är separata och oberoende av de personal- och ledningsfunktioner som ansvarar för att ge upphov till eller förnya exponeringar.

b) Kreditriskkontrollenheten eller enheterna är funktionella och lämpade för uppdraget.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 a ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Kreditriskkontrollenheterna utgör en egen organisationsstruktur inom institutet.

b) Chefen på kreditriskkontrollenheten eller cheferna på sådana enheter ingår i den verkställande ledningen.

c) Kreditriskhanteringsfunktionen är organiserad i enlighet med de principer som anges i artikel 76.5 i direktiv 2013/36/EU.

d) Personalen och den verkställande ledningen med ansvar för kreditriskkontrollenheterna/- inte ansvarar för att ge upphov till eller förnya exponeringar.

e) Verkställande ledning vid kreditriskkontrollenheterna och på enheter som ger upphov till eller förnyar exponeringar rapporterar till olika medlemmar i institutets ledningsorgan eller i den kommitté som har utsetts av denna.

f) Ersättningen till den personal och den verkställande ledning som ansvarar för kreditriskkontrollenheterna är inte knuten till utförandet av uppgiften att ge upphov till eller förnya exponeringar.

3. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 b ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Kreditriskkontrollenheterna står i proportion till arten, omfattning och komplexitetsgrad hos institutets företags- och organisationsstruktur, och i synnerhet komplexiteten hos riskklassificeringssystemen och deras genomförande.

b) Kreditriskkontrollenheterna har tillräckliga resurser samt tillräckligt erfaren och kvalificerad personal för att bedriva all relevant verksamhet.

c) Kreditriskkontrollenheterna ansvarar för riskklassificeringssystemens utformning, urval, genomförande, kontroll och resultat, i enlighet med kraven i den andra meningen i artikel 190.1 i förordning (EU) nr 575/2013, och enheternas ansvarsområden omfattar de områden som finns förtecknade i artikel 190.2 i den förordningen.

d) Kreditriskkontrollenheterna informerar regelbundet den verkställande ledningen om riskklassificeringssystemens resultat och områden som måste förbättras samt lämnar lägesrapporter om insatser för att förbättra tidigare identifierade svagheter.

Artikel 17

Internrevision

1. Vid bedömning av den interna styrningen och vid kontroll av institutet med avseende på internrevisionen eller en annan likvärdig och oberoende revisionsenhet i enlighet med artikel 191 i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Internrevisionen eller den likvärdiga och oberoende revisionsenheten ska minst en gång per år göra en översyn av följande:

   i) Institutets samtliga riskklassificeringssystem.

   ii) Verksamheter inom ramen för kreditriskkontrollfunktionen.

   iii) Verksamheter inom ramen för processen för godkännande av krediter.

   iv) Verksamheter inom ramen för intern validering.

b) Översynen i led a underlättar arbetet med specificeringen av den årliga arbetsplanen för områden som kräver en detaljerad översyn av uppfyllandet av samtliga krav på den internmetod som fastställs i artiklarna 142–191 i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Internrevisionen eller den likvärdiga och oberoende revisionsenheten är funktionella och lämpade att utföra uppdraget.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 c ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Internrevisionen eller den likvärdiga och oberoende revisionsenheten tillhandahåller institutets verkställande ledning och ledningsorgan tillräcklig information om hur riskklassificeringssystemen uppfyller alla tillämpliga krav på internmetoden.

b) Internrevisionen eller den likvärdiga och oberoende revisionsenheten står i proportion till arten, storleken på och komplexitetsgraden hos institutets företags- och organisationsstruktur, och i synnerhet komplexiteten hos riskklassificeringssystemen och deras genomförande.

c) Internrevisionen eller den likvärdiga och oberoende revisionsenheten har tillräckliga resurser samt tillräckligt erfaren och kvalificerad personal för att bedriva all relevant verksamhet.

d) Internrevisionen eller den likvärdiga och oberoende revisionsenheten deltar inte i någon aspekt av de riskklassificeringssystem som de gör översyn av i enlighet med punkt 1 a.

e) Internrevisionen eller den likvärdiga och oberoende revisionsenheten ska vara oberoende från de personal- och ledningsfunktioner som ger upphov till eller förnyar exponeringar och rapporterar direkt till den verkställande ledningen.

f) Ersättningen till den personal och den verkställande ledning som ansvarar för internrevisionen är inte knuten till utförandet av uppgiften att ge upphov till eller förnya exponeringar.

KAPITEL 4

BEDÖMNINGSMETOD FÖR ANVÄNDNINGSTEST OCH ERFARENHETSTEST

Artikel 18

Allmänt

1. För att kunna bedöma huruvida ett institut efterlever kraven på användning av riskklassificeringssystem i enlighet med artikel 144.1 b, artikel 145, artikel 171.1 c, artikel 172.1 a, artikel 172.1 c, artikel 172.2 och artikel 175.3 i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Interna klassificeringar och fallissemangs- och förlustsestimat i det riskklassificeringssystem som används vid beräkning av kapitalbasen spelar en central roll vid riskhantering, godkännande av krediter och beslutsprocessen i enlighet med artikel 19.

b) Interna klassificeringar och fallissemangs- och förlustsestimat i det riskklassificeringssystem som används vid beräkning av kapitalbasen spelar en central roll i processen för intern kapitalallokering i enlighet med artikel 20.

c) Interna klassificeringar och fallissemangs- och förlustsestimat i det riskklassificeringssystem som används vid beräkning av kapitalbasen spelar en central roll för företagsstyrningen i enlighet med artikel 21.

d) Data och estimat som används av institutet vid beräkning av kapitalbasen och de som används för interna syften är följdriktiga, och att om det förekommer avvikelser är dessa fullständigt dokumenterade och rimliga.

e) Riskklassificeringssystemen uppfyller i stort kraven i artiklarna 169–191 i förordning (EU) nr 575/2013 och har tillämpats av institutet i minst tre år före tillämpningen av internmetoden i enlighet med artikel 145 i förordning (EU) nr 575/2013 och artikel 22 i denna akt.

2. Vad gäller den bedömning som anges i punkt 1 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga följande metoder:

a) Granskning av institutets relevanta riktlinjer och förfaranden.

b) Granskning av alla relevanta protokoll från institutets interna organ, vilket innefattar ledningsorgan, eller kommittéer som arbetar med styrning av kreditriskhanteringen.

c) Granskning av fördelningen över vilka som får fatta beslut om krediter, manualer för kredithantering och program för handelskanaler.

d) Granskning av institutets analys över kreditgodkännanden och uppgifter om avslag på kreditansökningar, vilket omfattar följande:

   i) Beslut om kredit som avviker från institutets kreditpolicy (undantag).

   ii) Tillfällen när medarbetare har gjort en bedömning som leder till en avvikelse från in- eller utdata i riskklassificeringssystemen (avvikelser) och motiveringen till avvikelserna.

iii) Exponeringar utan rating och anledning till att de saknar rating.

iv) Personliga beslut och avgränsningar.

e) Granskning av institutets riktlinjer för omstrukturering av krediter.

f) Granskning av dokumenterade och regelbundna rapporter om kreditrisker.

g) Granskning av institutets dokumentering av beräkningar av det interna kapitalet och fördelningen av internt kapital per risktyp, dotterföretag och portföljer.

h) Granskning av relevanta iakttagelser från institutets internrevision eller en annan kontrollfunktion.

i) Granskning av lägesrapporter om institutets ansträngningar att korrigera brister och minska risker som upptäckts under relevanta granskningar.

j) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med relevant personal och institutets verkställande ledning.

3. När det gäller den bedömning som avses i punkt 1 får behöriga myndigheter även tillämpa någon av följande kompletterande metoder:

a) Granskning av dokumentationen av systemen för tidig varning.

b) Granskning av metoden för kreditriskjustering och den dokumenterade analysen av överensstämmelsen med beräkningen av kapitalbaskraven.

c) Granskning av den dokumenterade analysen av institutets riskjusterade resultat.

d) Granskning av institutets riktlinjer för prissättning.

e) Granskning av förfaranden för insamling och indrivning av skulder.

f) Granskning av handböcker och rapporter om budgetering av riskkostnaderna.

g) Granskning av ersättningspolitiken och protokoll från ersättningskommittén.

h) Granskning av andra relevanta handlingar från institutet.

Artikel 19

Användningstest inom riskhantering, beslutsprocesser och processen för godkännande av krediter

1. Behöriga myndigheter ska kontrollera det som anges i nedanstående led vid bedömning av huruvida riskklassificeringssystemens interna riskklassificeringar och fallissemangs- och förlustsestimat, använda vid beräkningen av kapitalbaskraven, spelar en central roll i institutets riskhantering och beslutsprocess samt för dess funktioner för godkännande av krediter i enlighet med kraven i artikel 144.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, med hänsyn tagen till åsättandet av riskklasser i enlighet med artikel 171.1 c och 171.2 i den förordningen, vad avser hänförandet av exponeringar i enlighet med artikel 172.1 a, b och c i den förordningen och vad avser dokumentationen av riskklassificeringssystemen i enlighet med artikel 175.3 i den förordningen:

a) Antalet exponeringar utan rating och gamla kreditvärderingar är oväsentliga.

b) Interna riskklassificeringar och fallissemangs- och förlustsestimat spelar en viktig roll, särskilt vid följande:

i) Beslut om godkännande, avslag, omstrukturering eller förnyelse av en kreditfacilitet.

ii) Utarbetande av en utlåningspolicy som påverkar antingen den maximala exponeringsgränsen, de riskreducerande åtgärderna och de begärda kreditförstärkningarna eller någon annan del av institutets globala kreditriskprofil.

iii) Utförandet av övervakningsprocessen för gäldenärer och exponeringar.

2. Om institutet använder interna riskklassificeringar och fallissemangs- och förlustsestimat på något av följande områden ska behöriga myndigheter bedöma hur den användningen bidrar till att dessa riskklassificeringar och estimat spelar en central roll i institutets riskhantering och beslutsprocess samt i institutets process för godkännande av krediter som anges i punkt 1:

a) Prissättningen för varje enskild kreditfacilitet eller gäldenär.

b) Det system för tidig varning som används för kreditriskhanteringen.

c) Fastställandet och genomförandet av riktlinjer och processer för insamling och indrivning.

d) Beräkningen av kreditriskjusteringar när det är förenligt med tillämpliga redovisningsregler.

e) Ledningsorganets fördelning eller delegering av befogenheter för processen för godkännande av krediter till internkommittéer, den verkställande ledningen och personalen.

Artikel 20

Användningstest för intern kapitalallokering

1. Vid bedömning av huruvida riskklassificeringssystemens interna riskklassificeringar och fallissemangs- och förlustsestimat som används vid beräkning av kapitalbaskraven spelar en central roll i institutets interna kapitalallokering, i enlighet med artikel 144.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter bedöma huruvida dessa riskklassificeringar och estimat spelar en viktig roll för följande:

a) Bedömningen av storleken på det interna kapital som enligt institutets uppfattning är tillräckligt för att täcka arten och nivån på de risker som de är eller kan bli exponerade för i enlighet med artikel 73 i direktiv 2013/36/EU.

b) Fördelningen av internt kapital på olika typer av risker, dotterföretag och portföljer.

2. Om institutet av budgetskäl tar interna riskklassificeringar och fallissemangs- och förlustsestimat i beaktande vid beräkningen av institutets riskkostnad ska behöriga myndigheter bedöma hur beaktandet av dessa delar bidrar till att riskklassificeringarna och estimaten spelar en central roll i institutets interna kapitalallokering.

Artikel 21

Användningstest för företagsstyrning

1. Vid bedömning av huruvida riskklassificeringssystemens interna riskklassificeringar och fallissemangs- och förlustsestimat som används vid beräkning av kapitalbaskraven spelar en central roll i institutets företagsstyrning, i enlighet med artikel 144.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter bedöma huruvida dessa riskklassificeringar och estimat spelar en viktig roll för följande:

a) Förvaltningsberättelser.

b) Översynen av kreditrisker på portföljnivå.

2. Om institutet tar interna riskklassificeringar och fallissemangs- och förlustsestimat i beaktande inom något av följande områden ska behöriga myndigheter bedöma hur beaktandet av dessa delar bidrar till att riskklassificeringarna och estimaten spelar en central roll i institutets företagsstyrning i enlighet med punkt 1:

a) Planeringen av internrevisionen.

b) Utformningen av ersättningspolitiken.

Artikel 22

Erfarenhetstest

1. Vid bedömning av huruvida riskklassificeringssystem som i stort uppfyller de krav som anges i artiklarna 169–191 i förordning (EU) 575/2013 har tillämpats av institutet under minst tre år innan internmetoden togs i bruk för beräkning av kapitalbaskraven, i enlighet med artikel 145 i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Riskklassificeringssystemen har använts inom institutets riskhanterings- och beslutsprocesser och processer för godkännande av krediter som avses i artikel 19.1 b.

b) Det finns tillräcklig dokumentering av att riskklassificeringssystemen har fungerat effektivt under dessa tre år, särskilt vad gäller rapporterna för översyn, validering respektive revision.

2. Vid bedömning av ansökan om tillstånd att utöka internmetoden i enlighet med planen för stegvist genomförande ska punkt 1 också tillämpas om utökningen berör exponeringar som på ett betydande sätt skiljer sig från de som redan omfattas, så att de befintliga erfarenheterna inte rimligen kan antas vara tillräckliga för att uppfylla kraven i artikel 145.1 och 145.2 i förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tillkommande exponeringar, enligt vad som fastställs i artikel 145.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

KAPITEL 5

BEDÖMNINGSMETOD FÖR HÄNFÖRANDET AV EXPONERINGAR TILL RISKKLASSER

Artikel 23

Allmänt

1. För att bedöma institutets efterlevnad av de krav som gäller när gäldenärer eller exponeringar hänförs till riskklasser i enlighet med artiklarna 169, 171, 172 och 173 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter kontrollera följande två aspekter:

a) Ändamålsenligheten hos definitioner, processer och kriterier som institutet använder för att hänföra eller se över hänförande av exponeringar till riskklasser, vilket innefattar hanteringen av avvikelser, i enlighet med artikel 24.

b) Den integritet i riskklassificeringen som avses i artikel 173 i förordning (EU) nr 575/2013, vilket innefattar riskklassificeringens oberoende samt översynen av riskklassificeringen i enlighet med artikel 25.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga följande metoder:

a) Granskning av institutets relevanta riktlinjer och processer.

b) Granskning av roller och ansvarsområden för enheter som ger upphov till eller förnyar exponeringar och enheter som ansvarar för att exponeringar hänförs till riskklasser.

c) Granskning av relevanta protokoll från institutets interna organ, inbegripet ledningsorganet, eller kommittéer.

d) Granskning av institutets interna rapporter gällande resultaten av riskklassificeringen.

e) Granskning av relevanta iakttagelser från institutets internrevision eller en annan kontrollfunktion.

f) Granskning av lägesrapporter om institutets arbete med att korrigera brister i riskklassificeringen eller översynsprocessen och med att minska risker som framkommit under relevanta revisioner.

g) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med relevant personal och institutets verkställande ledning.

h) Granskning av de kriterier som används av den personal som ansvarar för personlig bedömning när exponeringar hänförs till riskklasser.

3. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 får behöriga myndigheter även tillämpa någon av följande kompletterande metoder:

a) Granskning av dokumentationen om hur relevanta it-system fungerar.

b) Utförande av stickprov och granskning av dokument som rör en gäldenärs egenskaper och upphovet till och hanteringen av exponeringar.

c) Utförande av egna tester av institutets data eller krav på att institutet utför specifika tester.

d) Granskning av andra relevanta handlingar från institutet.

Artikel 24

Definitioner, processer och kriterier för riskklassificering

1. Vid bedömning av huruvida de definitioner, processer och kriterier som institutet använder vid hänförande eller översyn av hänförande av exponeringar till riskklasser i enlighet med artiklarna 169, 171, 172 och 173 i förordning (EU) nr 575/2013 är ändamålsenliga ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) De förfaranden och mekanismer som finns är tillräckliga för att säkerställa konsekvent hänförande av gäldenärer eller faciliteter till ett lämpligt riskklassificeringssystem.

b) De förfaranden och mekanismer som finns är tillräckliga för att säkerställa att varje exponering som institutet innehar har hänförts till en riskklass i enlighet med riskklassificeringssystemet.

c) För exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker samt för aktieexponeringar i de fall ett institut tillämpar PD/LGD-metoden enligt artikel 155.3 i förordning (EU) nr 575/2013 finns det tillräckliga förfaranden och mekanismer för att säkerställa att alla exponeringar mot samma gäldenär hänförs till samma riskklass, vilket innefattar exponeringar mot olika affärsområden, avdelningar, geografiska lokaliseringar, juridiska personer inom gruppen och it-system, och för att säkerställa korrekt tillämpning av undantagen från kravet på att ha en riskklasskala för gäldenärer som uteslutande är ett uttryck för kvantifiering av risken för gäldenärens fallissemang för exponeringar som utgör specialutlåning, i enlighet med artikel 170.2 i förordning (EU) nr 575/2013, och av undantaget från skyldigheten att hänföra exponeringar mot samma gäldenär till samma riskklass, i enlighet med artikel 172.1 e i samma förordning.

d) De definitioner och kriterier som används för hänförandet är tillräckligt detaljerade för att säkerställa att all ansvarig personal har en samsyn och konsekvent hänför till samma riskklasser inom alla affärsområden, avdelningar, geografiska lokaliseringar, juridiska personer inom gruppen, oavsett vilket it-system som används.

e) De förfaranden och mekanismer som finns är tillräckliga för att erhålla relevant information om gäldenärer och faciliteter.

f) Relevant, tillgänglig och aktuell information tas i beaktande.

g) Vad gäller exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker samt aktieexponeringar i de fall institutet tillämpar PD/LGD-metoden tas både finansiell och icke-finansiell information i beaktande.

h) I avsaknad av nödvändig information för att hänföra exponeringar till riskklasser, eller om den inte är aktuell, har institutet fastställt toleranser för definierade nyckeltal och fastställt regler så att detta tas i beaktande på ett lämpligt och försiktigt sätt.

i) Finansiell information äldre än 24 månader anses vara förlegad och hanteras med försiktighet.

j) Hänförandet till riskklasser ingår i processen för godkännande av krediter i enlighet med artikel 19.

k) Kriterierna för hänförande till riskklasser överensstämmer med institutets utlåningsnormer och riktlinjer för behandling av problemtyngda gäldenärer och exponeringar.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter bedöma situationer när en personlig bedömning har använts för att avvika från in- eller utdata i riskklassificeringssystemet i enlighet med artikel 172.3 i förordning (EU) nr 575/2013. De ska kontrollera följande:

a) Det finns dokumenterade riktlinjer som fastställer skäl till och högsta tillåtna omfattning på avvikelser och som specificerar i vilket steg i riskklassificeringen som det är tillåtet med avvikelser.

b) Avvikelserna är tillräckligt motiverade med hänsyn till skälen i de riktlinjer som anges i led a, och motiveringen är dokumenterad.

c) Institutet utför regelbundet en analys av resultatet av exponeringar där man avvikit från ratingen, vilket innefattar en analys av avvikelser som utförts av varje enskild medarbetare som tillämpar avvikelser, och resultaten av denna analys tas i beaktande i beslutsprocessen på lämplig ledningsnivå.

d) Institutet samlar in fullständig information om avvikelser, inbegripet information både före och efter avvikelserna, övervakar regelbundet antalet avvikelser och motiveringarna därvidlag och analyserar effekten av avvikelserna på modellens utveckling.

e) Antalet avvikelser och motiveringarna av dessa tyder inte på någon betydande svaghet i klassificeringsmodellen.

3. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter kontrollera att definitionerna, processerna och kriterierna för riskklassificeringen uppfyller följande krav:

a) Grupper av kunder med inbördes anknytning enligt definitionen i förordning (EU) nr 575/2013 har identifierats.

b) Information om riskklassificeringar och fallissemang hos andra relevanta enheter inom gruppen av kunder med inbördes anknytning tas i beaktande när en gäldenär hänförs till en riskklass på ett sådant sätt att riskklassen för varje relevant enhet inom gruppen avspeglar varje relevant enhets unika situation och deras förhållande till andra relevanta enheter inom gruppen.

c) De fall där gäldenärer hänförs till en bättre riskklass än sitt moderföretag är dokumenterade och motiverade.

Artikel 25

Integritet i riskklassificeringen

1. Vid bedömning av huruvida riskklassificeringen är oberoende i enlighet med artikel 173 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Den personal och det ledningsorgan som ansvarar för det slutgiltiga godkännandet av hänförandet eller av översynen av hur exponeringar har hänförts till riskklasser sysslar inte med eller har inte ansvar för att ge upphov till eller förnya exponeringar.

b) Den verkställande ledningen på enheter som ansvarar för det slutgiltiga godkännandet av hänförandet eller översynen av hur exponeringar hänförts till riskklasser och den verkställande ledningen på enheter som är ansvariga för att ge upphov till eller förnya exponeringar rapporterar till olika medlemmar i ledningsorganet eller till en av institutet utsedd relevant kommitté.

c) Ersättningen till den personal och den ledning som ansvarar för det slutgiltiga godkännandet av hänförandet eller översynen av hur exponeringar hänförts till riskklasser är inte knuten till utförandet av uppgiften att ge upphov till eller förnya exponeringar.

d) Samma riktlinjer som anges i led a, b och c tillämpas på avvikelser i klassen hushållsexponeringar.

2. Vid bedömning av huruvida riskklassificeringen är tillräcklig och sker med korrekt frekvens i enlighet med artikel 173 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Tillräckliga och detaljerade riktlinjer har utfärdats för att specificera frekvensen på granskningen, och kriterierna för när det behövs mer frekventa granskningar tar hänsyn till högriskgäldenärer eller problemexponeringar, och dessa riktlinjer tillämpas konsekvent över tid.

b) En översyn av hänförandet utförs inom tolv månader efter det att riskklassificeringen godkänts, och samtliga eventuella justeringar som visar sig vara nödvändiga under översynen utförs inom den tidsfristen.

c) En översyn av riskklassificeringen utförs om ny väsentlig information om gäldenären eller exponeringen blir tillgänglig, och samtliga eventuella justeringar som visar sig vara nödvändiga under översynen utförs utan dröjsmål.

d) Institutet har definierat kriterier och processer för bedömning av ny väsentlig information och behovet av ändrad riskklassificering, och dessa kriterier och processer tillämpas konsekvent.

e) Den information som används vid översynen av hänförandet är aktuell.

f) Om riskklassificeringen av praktiska skäl inte har setts över i enlighet med led a–e har tillräckliga riktlinjer införts för att identifiera, övervaka och åtgärda situationen, och åtgärder har vidtagits för att säkerställa att kraven i led a–e återigen uppfylls.

g) Den verkställande ledningen informeras regelbundet om översyner av hur exponeringar hänförs till riskklasser och om alla fördröjningar av översyner av den klassificering som avses i led f.

h) Det finns lämpliga riktlinjer för att effektivt införskaffa och regelbundet uppdatera relevant information, och detta återspeglas på lämpligt sätt i avtalsvillkoren med gäldenärerna.

3. När det gäller den kontroll som avses i punkt 2 ska behöriga myndigheter bedöma värdet på och antalet exponeringar som inte har blivit granskade i enlighet med led a–e i punkt 2 och kontrollera att dessa exponeringar hanteras med försiktighet vid beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp. Bedömningen och kontrollen ska utföras separat för varje riskklassificeringssystem och varje riskparameter.

KAPITEL 6

BEDÖMNINGSMETOD FÖR IDENTIFIERING AV FALLISSEMANG

Artikel 26

Allmänt

1. För att bedöma huruvida institutet identifierar samtliga situationer som ska betraktas som fallissemang i enlighet med artikel 178.1–5 i förordning (EU) nr 575/2013 och kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/171 ([5]) ska behöriga myndigheter kontrollera samtliga följande punkter:

a) En detaljerad specifikation och praktisk tillämpning av kriterierna för identifiering av en gäldenärs fallissemang i enlighet med artikel 27.

b) Stabiliteten och effektiviteten hos den process som används av institutet för att identifiera en gäldenärs fallissemang i enlighet med artikel 28.

c) De kriterier och processer som används av institutet för att omklassificera en fallerande gäldenär till icke-fallerad status i enlighet med artikel 29.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga följande metoder:

a) Granskning av institutets interna kriterier, riktlinjer och förfaranden för fastställande av huruvida ett fallissemang ägt rum (definitionen av fallissemang) och för behandling av fallerande exponeringar.

b) Granskning av roller och ansvarsområden för de enheter och ledningsorgan som arbetar med identifiering av gäldenärers fallissemang och hantering av fallerande exponeringar.

([5]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2018/171 av den 19 oktober 2017 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 vad gäller tekniska tillsynsstandarder för väsentlighetströskeln för förfallna kreditförpliktelser (EUT L 32, 6.2.2018, s. 1).

c) Granskning av relevanta protokoll från institutets interna organ, inbegripet ledningsorganet, eller kommittéer.

d) Granskning av relevanta iakttagelser från institutets internrevision eller en annan kontrollfunktion.

e) Granskning av lägesrapporter om institutets ansträngningar att korrigera brister och minska risker som upptäckts under relevanta granskningar.

f) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med relevant personal och institutets verkställande ledning.

g) Granskning av de kriterier som används av den personal som ansvarar för att manuellt hänföra en gäldenär eller exponering till fallissemangsstatus och återgå till icke-fallerad status.

3. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 får behöriga myndigheter även tillämpa någon av följande kompletterande metoder:

a) Granskning av funktionsdokumentationen till de it-system som används i processen för att identifiera en gäldenärs fallissemang.

b) Utförande av stickprov och granskning av dokument som rör en gäldenärs egenskaper och upphovet till och hanteringen av exponeringar.

c) Utförande av egna tester av institutets data eller krav på att institutet utför specifika tester.

d) Granskning av andra relevanta handlingar från institutet.

Artikel 27

Kriterier för identifiering av en gäldenärs fallissemang

1. Vid bedömning av de detaljerade specifikationerna och den praktiska tillämpningen av kriterierna för identifiering av en gäldenärs fallissemang som tillämpas av institutet och deras överensstämmelse med artikel 178.1–5 i förordning (EU) nr 575/2013 och den delegerade förordningen (EU) 2018/171 ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) En lämplig riktlinje har införts för beräkning av antalet överskjutande dagar, vilket inbegriper ny indelning av exponeringar efter antalet kreditdagar och beviljande av förlängningar, ändringar eller uppskov, förnyelser och nettning av befintliga konton.

b) Den definition av fallissemang som tillämpas av institutet omfattar åtminstone samtliga kriterier för fallissemang som anges i artikel 178.1 och 178.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Om ett institut använder mer än en definition av fallissemang inom sina juridiska personer ska tillämpningsområdet för varje definition av fallissemang vara tydligt specificerat, och skillnaden mellan definitionerna ska vara motiverade.

2. Vad gäller den kontroll som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter bedöma huruvida definitionen av fallissemang har genomförts i praktiken och om den är tillräckligt detaljerad för att den ska kunna tillämpas konsekvent av all personal för alla typer av exponeringar och huruvida samtliga av följande möjliga tecken på osannolikhet för betalning är tillräckligt specificerade:

a) Upplupen ränta intäktsförs inte längre.

b) Händelser som utgör en specifik kreditriskjustering till följd av en betydande försämring av kreditkvaliteten.

c) Försäljning av kreditförpliktelser som utgör en betydande kreditrelaterad ekonomisk förlust.

d) Händelser som utgör en framtvingad omförhandling av kreditförpliktelsen.

e) Händelser som omfattas av liknande skydd som en konkursansökan.

f) Andra tecken på osannolikhet för betalning.

3. Behöriga myndigheter ska kontrollera att riktlinjerna och förfarandena säkerställer att gäldenärer inte klassificeras som ej fallerande om något av kriterierna för fallissemang föreligger.

Artikel 28

Stabiliteten och effektiviteten hos den process som används för att identifiera en gäldenärs fallissemang

1. Vid bedömning av hur stabil och effektiv processen för identifiering av en gäldenärs fallissemang är, i enlighet med artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013, ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Lämpliga förfaranden och mekanismer har införts i syfte att säkerställa att alla fallissemang identifieras i god tid, och särskilt att insamling och uppdatering av relevant information sker effektivt och tillräckligt ofta.

b) Om identifieringen av en gäldenärs fallissemang bygger på en automatisk process utförs tester för att kontrollera att it-systemet har identifierat fallissemangen korrekt.

c) Vad gäller den identifiering av en gäldenärs fallissemang som bygger på en personlig bedömning är kriterierna för bedömning av gäldenärerna och kriterierna för fallissemang tillräckligt detaljerat fastställda i internhandlingarna för att säkerställa att all personal som arbetar med identifiering av fallissemang tillämpar dem konsekvent.

d) Om institutet tillämpar definitionen av fallissemang på gäldenärsnivå finns det lämpliga förfaranden och mekanismer som säkerställer att så snart en gäldenärs fallissemang har identifierats registreras samtliga exponeringar mot den gäldenären som fallerande i samtliga relevanta system på institutet och deras dotterbolag, affärsområden och geografiska lokaliseringar, och, i tillämpliga fall, moderbolagens och deras dotterbolags.

e) Om hänförandet till fallissemangsstatus för alla exponeringar för en gäldenär såsom avses i led d fördröjs, efter att en eller flera av gäldenärens exponeringar fallerat, ska den fördröjningen inte leda till fel eller inkonsekvenser i riskhanteringen, riskrapporteringen, beräkningen av kapitalbaskraven eller användningen av data i riskkvantifiering.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter bedöma tillämpningen av den väsentlighetströskel som anges i artikel 178.2 d i förordning (EU) nr 575/2013 i definitionen av fallissemang och hur förenlig den väsentlighetströskeln är med väsentlighetströskeln för en förfallen kreditförpliktelse som de behöriga myndigheterna har fastställt i enlighet med den delegerade förordningen (EU) 2018/171, och särskilt kontrollera följande:

a) Det finns lämpliga förfaranden och mekanismer för att säkerställa att hänförande till fallissemangsstatus sker i enlighet med artikel 178.1 b i förordning (EU) nr 575/2013 på grundval av den bedömning som anges i artikel 178.2 d i den förordningen och att de överensstämmer med den väsentlighetströskel som är relevant för en förfallen kreditförpliktelse enligt behöriga myndigheters definition i enlighet med den delegerade förordningen (EU) 2018/171.

b) Processen för att räkna överskjutande dagar är förenlig med gäldenärens avtalsförpliktelser eller rättsliga förpliktelser, avspeglar delbetalningar och tillämpas konsekvent.

3. Vad gäller hushållsexponeringar ska, utöver den kontroll som fastställs i punkt 1 och den bedömning som fastställs i punkt 2, behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) Institutet har en tydlig policy med avseende på tillämpningen av definitionen av fallissemang för hushållsexponeringar antingen med avseende på gäldenären eller en enskild kreditfacilitet.

b) Den policy som anges i led a är anpassad efter institutets riskhantering och tillämpas konsekvent.

c) Om institutet tillämpar definitionen av fallissemang med avseende på en enskild kreditfacilitet

   i) finns det lämpliga förfaranden och mekanismer för att säkerställa att en kreditfacilitet som har identifierats som fallerad markeras som fallerad i samtliga av institutets relevanta system, och

   ii) i de fall då det sker en fördröjning med avseende på hänförandet av en kreditfacilitet till fallissemangsstatus i alla relevanta system i enlighet med led i, leder inte fördröjningen till fel eller inkonsekvenser i riskhanteringen, riskrapporteringen, beräkningen av kapitalbaskraven eller användningen av data i riskkvantifieringen.

Artikel 29

Omklassificering till icke-fallerad status

1. Vid bedömning av hur robusta kriterierna och processen för omklassificering av en fallerande gäldenär till icke-fallerad status är i enlighet med artikel 178.5 i förordning (EU) nr 575/2013 ska behöriga myndigheter kontrollera att följande gäller:

a) Kriterierna för omklassificering fastställs för varje kriterium för fallissemang, och identifieringen och hanteringen av kreditförpliktelser som omfattas av framtvingad omförhandling är tydligt specificerade.

b) Omklassificering är endast möjlig när inga kriterier för fallissemang längre föreligger och alla relevanta villkor för omklassificering är uppfyllda.

c) Kriterierna och processerna för omklassificering har fastställts med försiktighet, i synnerhet så att de säkerställer att omklassificering till icke-fallerad status inte utförs om institutet förväntar sig att kreditförpliktelsen inte till fullo betalas såvida inte institutet tillgriper åtgärder såsom att realisera säkerheter.

2. Vad gäller den bedömning som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter kontrollera att institutets riktlinjer och förfaranden inte gör det möjligt att omklassificera en fallerande gäldenär till icke-fallerad status endast som ett resultat av förändringar av kreditförpliktelsens villkor, såvida inte institutet anser att dessa förändringar gör det möjligt att anta att gäldenären kommer att kunna betala.

3. Behöriga myndigheter ska kontrollera den analys som institutets kriterier för omklassificering bygger på. De ska kontrollera att analysen tar hänsyn till institutets tidigare registrerade fallissemang och andelen av de fallerade gäldenärerna som, efter det att de har omklassificerats till icke-fallerad status, har fallerat igen inom en kort tidsperiod.

KAPITEL 7

METOD FÖR BEDÖMNING AV RISKKLASSIFICERINGSSYSTEMENS UTFORMNING, OPERATIVA DETALJER OCH DOKUMENTATION

AVSNITT 1

Allmänt

Artikel 30

Allmänt

1. För att de behöriga myndigheterna ska kunna bedöma huruvida ett institut uppfyller kraven för utformning, hantering och dokumentering av riskklassificeringssystem enligt artikel 144.1 e i förordning (EU) nr 575/2013, ska de kontrollera följande:

a) Hur ändamålsenlig dokumentationen är i fråga om riskklassificeringssystemens motiv, utformning och operativa detaljer enligt artikel 175 i förordning (EU) nr 575/2013 och i enlighet med artiklarna 31 och 32.

b) Hur ändamålsenlig riskklassificeringssystemens struktur är enligt artikel 170 i förordning (EU) nr 575/2013 och i enlighet med artiklarna 33–36.

c) Hur institutet tillämpar de särskilda kraven för statistiska modeller eller andra mekaniska metoder enligt artikel 174 i förordning (EU) nr 575/2013 och i enlighet med artiklarna 37–40.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga följande metoder:

a) Granskning av institutets relevanta interna riktlinjer.

b) Granskning av institutets tekniska dokumentation om metoderna och processen för utveckling av riskklassificeringssystemen.

c) Granskning av vägledningar, metoder och processer som utvecklingen av riskklassificeringssystemen baseras på.

d) Granskning av protokoll från institutets styrelse och andra organ med ansvar för godkännande av riskklassificeringssystemen, däribland ledningsorganet eller kommittéer som detta har utsett.

e) Granskning av rapporter om riskklassificeringssystemens resultat och rekommendationer från institutets kreditriskkontrollenhet, valideringsfunktion, internrevision eller annan kontrollfunktion.

f) Granskning av lägesrapporter om institutets arbete med att korrigera brister och minska risker som upptäckts under övervakning, validering eller relevanta granskningar.

g) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med relevant personal och institutets verkställande ledning.

3. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 får behöriga myndigheter tillämpa någon av följande kompletterande metoder:

a) Begäran om och analys av data som använts vid utvecklingen av riskklassificeringssystemen.

b) Utförande av egna estimeringar med hjälp av data som institutet tillhandahållit eller användning av de estimat som institutet gjort under utvecklingen och övervakningen av riskklassificeringssystemen.

c) Begäran om kompletterande dokumentation från institutet eller begäran om att institutet ska tillhandahålla analyser i fråga om val av metoder för utformning av riskklassificeringssystemen samt lämna information om de erhållna resultaten.

d) Granskning av dokumentation om funktionen hos de it-system som är relevanta för bedömningen av riskklassificeringssystemens utformning, operativa detaljer och dokumentation.

e) Utförande av de berörda myndigheternas egna tester av institutets data eller begäran att institutet genomför tester som myndigheterna föreslagit.

f) Granskning av andra relevanta handlingar från institutet.

AVSNITT 2

Metod för bedömning av dokumentationen om riskklassificeringssystemens motiv, utformning och operativa detaljer

Artikel 31

Fullständigheten i dokumentationen om riskklassificeringssystem

1. När de behöriga myndigheterna bedömer dokumentationen om riskklassificeringssystemens utformning, operativa detaljer och motiv i enlighet med artiklarna 144.1 e och 175 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera att den är fullständig och att den inbegriper följande:

a) Information om hur ändamålsenliga riskklassificeringssystemet och de modeller som används i detta system är med hänsyn till portföljens sammansättning.

b) En beskrivning av datakällor och förfaranden för datarensning.

c) Definitioner av fallissemang och förlust.

d) Val av metod.

e) Modellernas tekniska specifikationer.

f) Svagheter och begränsningar i modellerna samt möjliga förmildrande omständigheter kring dessa.

g) Resultaten av genomförandetesterna av modellerna i it-systemen, särskilt information om huruvida de varit lyckade och felfria.

h) En självbedömning av efterlevnaden av rättsliga bestämmelser för internmetoden enligt artiklarna 169–191 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 a ska behöriga myndigheter kontrollera följande:

a) I dokumentationen ska syftet med riskklassificeringssystemet och modellerna vara tydligt beskrivet.

b) Dokumentationen ska innehålla en beskrivning av tillämpningsområdet för riskklassificeringssystemet och modellerna som används inom dess ram, dvs. en specifikation av den typ av exponeringar som omfattas av varje modell i systemet, både ur kvalitativ och kvantitativ synvinkel, samt typen av resultat för varje modell och användningen av dessa.

c) Dokumentationen ska innehålla en förklaring av hur den information som erhålls genom riskklassificeringssystemet och modellresultaten beaktas vid processerna för riskhantering, beslutsfattande och godkännande av krediter enligt artikel 19.

3. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 b ska behöriga myndigheter kontrollera att dokumentationen innehåller följande:

a) Detaljerad information om alla data som använts för utvecklingen av modellen, däribland en exakt definition av innehållet i modellen, dess källa, format och kodning samt i förekommande fall data som uteslutits från den.

b) Eventuella förfaranden för datarensning, däribland tillvägagångssätt för uteslutande av data, spårning och hantering av avvikelser och anpassningar av data samt en uttrycklig motivering av användningen av dessa förfaranden och en utvärdering av deras effekter.

4. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 c ska behöriga myndigheter kontrollera huruvida definitionerna av fallissemang och förlust som använts i utvecklingen av modellen är dokumenterade på ett ändamålsenligt sätt, särskilt om de definitioner av fallissemang som används för modellspecifikationen är andra än dem som institutet använder enligt artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013.

5. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 d ska behöriga myndigheter kontrollera att dokumentationen innehåller följande:

a) Ingående uppgifter om utformningen, teorin, antagandena och logiken bakom modellen.

b) Ingående beskrivningar av metoderna för modellen samt motiven, de statistiska teknikerna och approximationerna för dessa och, i tillämpliga fall, motivet och detaljerna för segmenteringsmetoderna, resultaten av de statistiska processerna samt diagnoser och redovisningar för modellernas prognosförmåga.

c) Den roll som experter från relevanta affärsområden spelat i utvecklingen av riskklassificeringssystemet och modellerna, inbegripet en ingående beskrivning av samrådet med dessa experter vid utformningen av riskklassificeringssystemet och modellerna samt experternas resultat och motiv.

d) En förklaring av hur den statistiska modellen och den personliga bedömningen kombineras för att erhålla det slutliga modellresultatet.

e) En förklaring av hur institutet tar hänsyn till otillfredsställande datakvalitet, bristande homogenitet i exponeringars riskklasser, ändringar i affärsprocesserna eller de ekonomiska eller rättsliga ramarna samt andra faktorer som berör datakvalitet och som kan påverka riskklassificeringssystemets eller modellens resultat.

f) En beskrivning av de analyser som genomförts för statistiska modeller eller andra mekaniska metoder, i tillämpliga fall:

   i) Endimensionell analys av de variabler som tagits med i beräkningen samt kriterier för urval av dessa variabler.

   ii) Flerdimensionell analys av de variabler som valts samt kriterier för urval av dessa variabler.

   iii) Förfarande för utformning av den slutliga modellen, inbegripet

      — det slutliga urvalet av variabler,

      — justeringar av variablerna från den flerdimensionella analysen som baseras på personlig bedömning,

— transformationer av variablerna,

— fördelning av vikter på variablerna,

— metoden för sammanställning av komponenter för modellen, särskilt där kvalitativa och kvantitativa komponenter ingår.

6. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 e ska behöriga myndigheter verifiera att dokumentationen innehåller följande:

a) Tekniska specifikationer för strukturen på den slutliga modellen, inbegripet slutliga modellspecifikationer, komponenter för indata som inbegriper de utvalda variablernas typ och format, vikter som tilldelats variablerna samt komponenter för utdata, inbegripet deras typ och format.

b) Hänvisningar till datorkoder och datorverktyg som används för it-språk och it-program som gör att en tredje part kan återge slutresultaten.

Vid tillämpning av led b kan den tredje parten vara en säljare om det är fråga om en modell från en sådan.

7. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 f ska behöriga myndigheter verifiera att dokumentationen innehåller en beskrivning av modellens svagheter och begränsningar, en bedömning av huruvida huvudantagandena för modellen är uppfyllda och en prognos av situationer där modellens resultat kan understiga förväntningarna eller inte vara tillräckliga samt en bedömning av betydelsen av svagheterna i modellen och möjliga förmildrande omständigheter kring dessa.

8. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 g ska behöriga myndigheter verifiera följande:

a) I dokumentationen ska det anges vilken process som ska följas när en ny eller ändrad modell införs i produktionsmiljön.

b) Dokumentationen ska omfatta resultaten av provade implementeringar av modellerna för riskklassificering i it-systemen, inbegripet bekräftelse på att den modell som implementerats i produktionssystemet är samma som den som beskrivs i dokumentationen och att den fungerar som planerat.

9. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 h ska behöriga myndigheter verifiera att institutets självbedömning av efterlevnaden av rättsliga bestämmelser för internmetoden sker separat för varje riskklassificeringssystem och granskas av internrevisionen eller en annan jämförbar oberoende revisionsenhet.

Artikel 32

Register över riskklassificeringssystem

1. När de behöriga myndigheterna bedömer dokumentationssystemet och förfarandena för insamling och lagring av information om riskklassificeringssystemen enligt artiklarna 144.1 e och 175 i förordning (EU) nr 575/2013, ska de verifiera att institutet har inrättat och upprätthåller ett register över alla nuvarande och tidigare versioner av riskklassificeringssystemen under minst tre år (register över riskklassificeringssystem).

2. Vid tillämpning av punkt 1 ska de behöriga myndigheterna kontrollera att förfarandena för upprätthållande av registret över riskklassificeringssystem inbegriper registrering av följande information för varje version:

a) Riskklassificeringssystemets tillämpningsområde, med uppgift om den typ av exponeringar som ska riskklassificeras av varje modell.

b) Ledningen med ansvar för godkännandet samt datum för det interna godkännandet, för anmälan till behöriga myndigheter, för myndigheternas godkännande, i tillämpliga fall, och för implementering av versionen.

c) Kortfattad beskrivning av eventuella förändringar i förhållande till den tidigare versionen som beaktats i registret, inbegripet en beskrivning av de aspekter i riskklassificeringssystemet som ändrats och en hänvisning till dokumentationen för modellen.

d) Den förändringskategori som tilldelats i enlighet med delegerad förordning (EU) nr 529/2014 samt hänvisning till kriterierna för tilldelning av en sådan kategori.

AVSNITT 3

Metod för bedömning av riskklassificeringssystemens struktur

Artikel 33

Riskfaktorer och riskklassificeringskriterier

1. När de behöriga myndigheterna bedömer de riskfaktorer och riskklassificeringskriterier som används i riskklassificeringssystemet enligt artikel 170.1 a, c och e, 170.3 a och 170.4 i förordning (EU) nr 575/2013, ska de kontrollera följande:

a) Processen för urval av relevanta riskfaktorer och riskklassificeringskriterier, inbegripet definitionen av möjliga riskfaktorer, kriterier för urval av riskfaktorer och beslut som fattats om relevanta riskfaktorer.

b) Samstämmigheten mellan de utvalda riskfaktorerna och riskklassificeringskriterierna och deras bidrag till riskbedömningen och förväntningarna hos yrkesmässiga användare av riskklassificeringssystemet.

c) Samstämmigheten mellan de riskfaktorer och riskklassificeringskriterier som valts utifrån statistiska metoder och statistiska bevis för riskdifferentieringen för varje riskklass.

2. De möjliga riskfaktorer och riskklassificeringskriterier som ska analyseras i enlighet med punkt 1 a ska inbegripa följande, i förekommande fall för typen av exponering:

a) Gäldenärernas riskegenskaper, däribland

   i) för exponeringar mot företag och institut: finansiella rapporter, kvalitativ information, risker för industrin, landrisker och stöd från moderbolag,

   ii) för exponeringar mot hushåll: finansiella rapporter eller uppgift om personlig inkomst, kvalitativ information samt information om beteende och sociodemografisk information.

b) Transaktionernas riskegenskaper, däribland typ av produkt och säkerhet, senioritet och belåningsgrad.

c) Information om misskötsel: intern information eller information från externa källor, såsom kreditupplysningsföretag.

Artikel 34

Gäldenärernas och exponeringarnas fördelning i riskklasserna

1. När de behöriga myndigheterna bedömer gäldenärernas och exponeringarnas fördelning i riskklasserna i varje riskklassificeringssystem enligt artikel 170.1 b, d och f, 170.2 och 170.3 c i förordning (EU) nr 575/2013, ska de kontrollera följande:

a) Antalet riskklasser ska vara tillräckligt för att säkerställa en ändamålsenlig riskdifferentiering och en kvantifiering av förlustens egenskaper inom respektive klass och

   i) för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker samt exponeringar för specialutlåning ska riskklasskalan för gäldenärer minst ha det antal klasser som anges i artikel 170.1 b och 170.2 i förordning (EU) nr 575/2013,

   ii) för förvärvade fordringar som klassificeras som exponeringar mot hushåll ska grupperingen avspegla säljarens kreditgivningsprinciper och sammansättningen av säljarens kundkrets.

b) Koncentrationen av antalet exponeringar eller gäldenärer ska inte vara alltför hög i någon riskklass, såvida inte det finns stöd för en sådan fördelning genom övertygande empiriska belägg för enhetlighet i risken för dessa exponeringar eller gäldenärer.

c) Riskklasser och produktriskklasser för exponeringar mot hushåll ska ha ett tillräckligt antal exponeringar eller gäldenärer i en enskild riskklass, såvida inte det finns stöd för en sådan fördelning genom övertygande empiriska belägg för att grupperingen av sådana exponeringar eller gäldenärer är lämplig eller att direkta estimat av riskparametrarna för enskilda gäldenärer eller exponeringar används i enlighet med artikel 169.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

d) Riskklasser och produktriskklasser för exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker, där det finns tillräckliga data, ska inte ha alltför få exponeringar eller gäldenärer i en enskild riskklass, såvida inte det finns stöd för fördelningen av exponeringar eller gäldenärer genom övertygande empiriska belägg för att grupperingen av sådana exponeringar eller gäldenärer är lämplig eller att direkta estimeringar av riskparametrarna för enskilda gäldenärer eller exponeringar används i enlighet med artikel 169.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. Utöver de kontroller som anges i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna i tillämpliga fall bedöma de kriterier som tillämpas av institutet när de fastställer följande:

a) Det högsta och lägsta totala antalet riskklasser.

b) Andelen exponeringar och gäldenärer som hänförs till varje riskklass.

3. Vid tillämpning av punkterna 1 och 2 ska de behöriga myndigheterna beakta nuvarande och tidigare observerade fördelningar av exponeringar och gäldenärer samt exponeringsvärdena, inbegripet migrationen av exponeringar och gäldenärer mellan olika riskklasser.

Artikel 35

Riskdifferentiering

1. När de behöriga myndigheterna bedömer riskdifferentieringen i varje riskklassificeringssystem enligt artikel 170.3 b och c i förordning (EU) nr 575/2013 för exponeringar mot hushåll, ska de kontrollera följande:

a) Verktygen för bedömning av riskdifferentiering ska vara sunda och ändamålsenliga med hänsyn till tillgängliga data, och den lämpliga riskdifferentieringen ska beläggas med register över tidsserier av den faktiska inträffade andelen fallissemang eller förlustnivåer för riskklasser under olika ekonomiska förhållanden.

b) Institutet ska definiera riskklassificeringssystemets förväntade resultat i fråga om riskdifferentiering genom tydligt fastställda mål och toleranser för definierade mått och verktyg samt åtgärder för att korrigera avvikelser från dessa mål och toleranser. Separata mål och toleranser kan definieras för den inledande utvecklingen och det aktuella resultatet.

c) Mål och toleranser för definierade mått och verktyg samt mekanismer som tillämpas för att uppnå dessa ska ha tillräcklig riskdifferentiering.

2. Behöriga myndigheter ska även tillämpa punkt 1 för bedömning av riskdifferentiering för exponeringar andra än dem mot hushåll enligt artikel 170.1 i förordning (EU) nr 575/2013 om det finns tillräckliga mängder data för detta.

Artikel 36

Homogenitet

1. När de behöriga myndigheterna bedömer homogeniteten i fråga om gäldenärer och exponeringar som hänförs till samma riskklass enligt artikel 170.1 och 170.3 c i förordning (EU) nr 575/2013, ska de värdera likheterna bland gäldenärerna och transaktionsförlusternas egenskaper inom varje riskklass med hänsyn till följande faktorer:

a) Interna riskklassificeringar.

b) PD-estimat.

c) Egna LGD-estimat, i tillämpliga fall.

d) Egna estimeringar av konverteringsfaktorer, i tillämpliga fall.

e) Egna estimeringar av totala förluster, i tillämpliga fall.

För exponeringar mot hushåll ska behöriga myndigheter bedöma dessa faktorer för varje riskklassificeringssystem. För andra exponeringar än exponeringar mot hushåll ska behöriga myndigheter uteslutande bedöma dem för de riskklassificeringssystem för vilka det finns tillräckliga data.

2. Vid bedömningen i enlighet med punkt 1 ska de behöriga myndigheterna bedöma värdeintervallet samt fördelningarna av gäldenärer och egenskaperna hos transaktionsförlusterna inom varje riskklass.

AVSNITT 4

Metod för bedömning av särskilda krav för statistiska modeller eller andra mekaniska metoder

Artikel 37

Datakrav

1. När de behöriga myndigheterna bedömer processen för prövning av data som matas in i modellen enligt artikel 174 b i förordning (EU) nr 575/2013, ska de kontrollera följande:

a) Tillförlitligheten i och kvaliteten på de interna och externa datakällorna samt den mängd data som erhållits från dessa källor och den tidsperiod som källorna omfattar.

b) Processen för sammanslagning av data, om modellen matas med data från flera datakällor.

c) Motivet till och omfattningen av datarensning som delats upp utifrån orsaken till rensningen, med hjälp av statistik om andelen samlade data som omfattas av varje rensning om vissa data rensats från urvalet vid utvecklingen av modellen.

d) Förfarandena för hantering av felaktiga och saknade data samt behandling av avvikelser och kategoriska data. Om typen av kategorisering har förändrats ska det kontrolleras att detta inte leder till försämrad datakvalitet eller ett brott i tidsserierna för dessa data.

e) Processerna för datatransformation, inbegripet standardisering och annan funktionell transformation, samt lämpligheten i dessa transformationer med hänsyn till risken att modellen överanpassas.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer representativiteten av de data som används för att bygga modellen enligt artikel 174 c i förordning (EU) nr 575/2013, ska de kontrollera följande:

a) Hur jämförbara gäldenärernas och exponeringarnas riskegenskaper som återspeglas i de data som använts för att bygga modellen är med de exponeringar som omfattas av en särskild modell för riskklassificering.

b) Hur jämförbara de aktuella principerna för kreditgivning och återvinning är med dem som tillämpades vid den tidpunkt som de referensdata som använts för utveckling av modellen hänför sig till.

c) Hur samstämmig definitionen av fallissemang över tid är i de data som använts för utveckling av modellen, med kontroll av att

   i) justeringar har gjorts för att uppnå samstämmighet med den nuvarande definitionen av fallissemang om denna definition har ändrats under observationsperioden,

   ii) institutet har vidtagit lämpliga åtgärder för att se till att alla data är representativa om institutet verkar i flera jurisdiktioner med olika definitioner av fallissemang,

   iii) den definition av fallissemang som använts för modellspecifikationen inte har negativ påverkan på strukturen och resultatet för modellen för riskklassificering om denna definition är annan än den i artikel 178 i förordning (EU) nr 575/2013.

d) Om externa data eller sammanställda data från flera institut används vid utveckling av modeller, hur relevanta och ändamålsenliga sådana data är för institutets exponering, produkter och riskprofil.

Artikel 38

Utformning av modell

När de behöriga myndigheterna bedömer utformningen av modellen för riskklass enligt artikel 174 a i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Hur ändamålsenlig modellen är med hänsyn till dess specifika tillämpning.

b) Institutets analys av alternativa antaganden eller andra metoder än de som valts i modellen.

c) Institutets metoder för utveckling av modeller.

d) Huruvida institutets berörda personal är fullt införstådd med modellens förmåga och begränsningar, i synnerhet att institutets dokument för modellen innehåller

   i) beskrivningar av vilka av modellens begränsningar som är förbundna med indata för modellen, osäkra antaganden och modellens behandlingskomponent samt huruvida modellresultatet hanteras manuellt eller i it-systemet,

   ii) identifierade situationer där modellens resultat kan understiga förväntningarna eller bli otillräckliga samt en bedömning av betydelsen av svagheterna i modellen och möjliga förmildrande omständigheter kring dessa.

Artikel 39

Personlig bedömning

När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida den statistiska modellen eller en annan mekanisk metod kompletteras med personlig bedömning enligt artikel 174 e i förordning (EU) nr 575/2013 och huruvida personlig bedömning görs på ett proportionerligt och ändamålsenligt sätt när en riskklassificering utvecklas och när en process för att hänföra exponeringar till riskklasser genomförs, ska de kontrollera följande:

a) Det sätt på vilket personlig bedömning tillämpas ska vara berättigat och fullständigt dokumenterat, och den effekt som personlig bedömning har på riskklassificeringssystemet ska ha bedömts, i möjliga fall även genom beräkning av den personliga bedömningens marginella bidrag till riskklassificeringssystemets resultat.

b) All relevant information som inte beaktats i modellen ska tas med i beräkningen, och en lämplig försiktighetsnivå ska tillämpas.

c) Om processen för att hänföra exponeringar till riskklasser i ett riskklassificeringssystem kräver att personliga bedömningar görs i form av subjektiva indata eller om kreditpolicyn tillåter avvikelser från in- och utdata i modellen ska följande gälla:

   i) I vägledningen för modellens användare ska en tydlig definition finnas av indata och situationer där indata kan justeras genom personlig bedömning.

   ii) De situationer där indata faktiskt har justerats ska vara begränsade.

   iii) I vägledningen för modellens användare ska en tydlig definition finnas av situationer där avvikelser kan göras från in- och utdata i modellerna för riskklassificering samt förfarandena för dessa avvikelser.

   iv) Alla data som gäller tillämpning av personlig bedömning och situationer där avvikelser gjorts från in- och utdata i modellerna för riskklassificering ska lagras och analyseras med jämna mellanrum av kreditriskkontrollenheten eller valideringsfunktionen så att deras påverkan på modellerna för riskklassificering kan fastställas.

d) Tillämpningen av personlig bedömning ska hanteras på lämpligt sätt och stå i proportion till typen av exponeringar i varje riskklassificeringssystem.

Artikel 40

Modellens resultat

När de behöriga myndigheterna bedömer modellens prognosförmåga enligt artikel 174 a i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera att följande ingår i institutets interna standarder:

a) En detaljerad beskrivning av de antaganden och teorier som ligger till grund för de mätvärden som institutet har valt för sin bedömning av modellens resultat.

b) En specificering av hur mätvärdena tillämpas, med uppgift om huruvida användningen av varje mätvärde är obligatoriskt eller frivilligt och när det ska användas samt ett säkerställande av att mätvärdena används på ett enhetligt sätt.

c) En specificering av villkoren för tillämpligheten och vilka trösklar och avvikelser som godtas, och ett fastställande av huruvida, och i så fall hur, statistiska fel i samband med värdena i dessa mätvärden tas med i beräkningen i bedömningsprocessen, samt, om fler än ett mätvärde beräknas, metoderna för aggregering av flera testresultat till en enda bedömning.

d) En fastställd process för att säkerställa att ansvariga medlemmar ur den verkställande ledningen underrättas om situationer där modellens resultat försämras och leder till att de tröskelvärden som anges i led c inte kan upprätthållas samt att en tydlig vägledning om hur mätvärdenas resultat ska bedömas lämnas av de medlemmar ur ledningen som fattar de slutgiltiga besluten om genomförande av nödvändiga förändringar av modellen.

KAPITEL 8

METOD FÖR BEDÖMNING AV RISKKVANTIFIERING

AVSNITT 1

Allmänt

Artikel 41

Allmänt

1. För att de behöriga myndigheterna ska kunna bedöma huruvida ett institut uppfyller kraven för kvantifiering av riskparametrar enligt artikel 144.1 a i förordning (EU) nr 575/2013, ska de kontrollera att institutet uppfyller följande:

a) Övergripande krav för estimering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr 575/2013 och i enlighet med artiklarna 42, 43 och 44.

b) Särskilda krav för PD-estimering enligt artikel 180 i förordning (EU) nr 575/2013 och i enlighet med artiklarna 45 och 46.

c) Särskilda krav för egna LGD-estimat enligt artikel 181 i förordning (EU) nr 575/2013 och i enlighet med artiklarna 47–52.

d) Särskilda krav för egna estimat av konverteringsfaktorer enligt artikel 182 i förordning (EU) nr 575/2013 och i enlighet med artiklarna 53–56.

e) Krav för bedömning av garantiers och kreditderivats effekt enligt artikel 183 i förordning (EU) nr 575/2013 och i enlighet med artikel 57.

f) Krav för förvärvade fordringar enligt artikel 184 i förordning (EU) nr 575/2013 och i enlighet med artikel 58.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga följande metoder:

a) Granskning av institutets relevanta interna riktlinjer.

b) Granskning av institutets tekniska dokumentation om relevanta metoder och processer för estimering.

c) Granskning av och kommentarer kring relevanta vägledningar, metoder och processer för estimering av riskparametrar.

d) Granskning av relevanta protokoll från institutets styrelse och andra organ, däribland ledningsorganet, kommittén för modellen eller andra kommittéer.

e) Granskning av rapporter om riskparametrarnas resultat och rekommendationer från institutets kreditriskkontrollenhet, valideringsfunktion, internrevision eller annan kontrollfunktion.

f) Bedömning av lägesrapporter om institutets ansträngningar att åtgärda brister och minska risker som upptäckts under relevant granskning, validering eller övervakning.

g) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med institutets berörda personal och verkställande ledning.

3. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 får behöriga myndigheter även tillämpa någon av följande kompletterande metoder:

a) Begäran om ytterligare dokumentation eller analys som utgör underlag för institutets val av metod och erhållna resultat.

b) Utförande av egna estimeringar av riskparametrar eller estimeringar av dem som institutet tagit fram med hjälp av relevanta data som institutet tillhandahållit.

c) Begäran och analys av data som använts vid förfarandet för estimering.

d) Granskning av dokumentation om hur de it-system som är relevanta för bedömningen fungerar.

e) Utförande av egna tester av institutets data eller begäran att institutet utför tester som myndigheterna föreslagit.

f) Granskning av andra relevanta handlingar från institutet.

AVSNITT 2

Metod för bedömning av övergripande krav för kvantifiering av riskparametrar

Artikel 42

Datakrav

1. När de behöriga myndigheterna bedömer överensstämmelsen med övergripande krav för estimering enligt artikel 179 i förordning (EU) nr 575/2013, data som används för kvantifiering av riskparametrar och kvaliteten på dessa data ska de kontrollera följande:

a) Fullständigheten hos kvantitativa och kvalitativa data och annan information i förhållande till de metoder som används för kvantifiering av riskparametrar, i syfte att se till att alla historiska erfarenheter och empiriska belägg används.

b) Tillgången till kvantitativa data som ger en specifikation av förlusthistoriken fördelad på de förklaringsfaktorer som är avgörande för respektive riskparameter enligt artikel 179.1 b i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Representativiteten hos de data som används för att skatta riskparametrarna för vissa typer av exponeringar.

d) Tillräckligheten hos antalet exponeringar i urvalet och längden på den historiska observationsperiod enligt artiklarna 45, 47 och 53 som används för kvantifieringen för att se till att institutets estimat är korrekta och stabila.

e) Motiveringen för och dokumenteringen av all datarensning, inbegripet eventuellt uteslutande av observationer från estimeringen och en bekräftelse på att dessa fall av uteslutande inte påverkar riskkvantifieringen. Motiveringen för och dokumenteringen av datarensningens följder för det långfristiga genomsnittet för andelen fallissemang, särskilt i fråga om PD-estimat.

f) Samstämmigheten i de dataunderlag som används för estimering av riskparametrar, särskilt när det gäller definitionen av fallissemang, hantering av fallissemang, däribland flera fallissemang enligt artiklarna 46.1 b och 49, och urvalets sammansättning.

2. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 c ska behöriga myndigheter bedöma representativiteten hos de data som används för estimering av riskparametrarna för vissa typer av exponeringar genom att bedöma följande:

a) Strukturen i de exponeringar som omfattas av varje modell för riskklassificering och gäldenärernas eller exponeringarnas olika riskegenskaper samt huruvida den nuvarande portföljen är tillräckligt jämförbar med portföljerna i referensdataunderlaget.

b) Hur jämförbara de aktuella principerna för kreditgivning och återvinning är med dem som tillämpades vid tidpunkten för referensdataunderlaget.

c) Hur samstämmig definitionen av fallissemang är under observationsperioden:

   i) Om definitionen av fallissemang har ändrats under observationsperioden ska en beskrivning ges av de justeringar som gjorts för att uppnå den erfordrade graden av samstämmighet med den nuvarande definitionen av fallissemang.

   ii) Om definitionerna av fallissemang skiljer sig mellan olika jurisdiktioner i vilka institutet verkar ska ändamålsenligheten i institutets åtgärder och försiktighet visas.

d) Om externa data och sammanställda data från flera institut används vid kvantifieringen av riskparametrar ska en beskrivning ges av hur relevanta och lämpliga sådana data är för institutets exponering, produkter, riskprofil och definition av fallissemang.

e) Om externa data eller sammanställda data inte stämmer överens med institutets interna definition av fallissemang ska en beskrivning ges av de justeringar av externa data eller sammanställda data som institutet gjort för att uppnå den erfordrade graden av samstämmighet med den interna definitionen av fallissemang.

3. När de behöriga myndigheterna bedömer kvaliteten på sammanställda data från flera institut som används vid kvantifieringen av riskparametrar, ska de använda sig av den bedömningsmetod som anges i punkterna 1 och 2 utöver att verifiera att kraven i artikel 179.2 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda.

Artikel 43

Översyn av estimat

När de behöriga myndigheterna bedömer institutets översyn av estimeringar av riskparametrar enligt artikel 179.1 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Processen och den årliga planen för översynen av estimat ska ge möjlighet att se över dem alla i rätt tid.

b) Kriterier för identifiering av situationer som påkallar en mer frekvent översyn ska ha identifierats.

c) De metoder och data som används för estimering av riskparametrar ska återspegla förändringar i kreditgivningsprocessen och i portföljens sammansättning.

d) De metoder och data som används för LGD-estimering ska återspegla förändringar i återvinningsprocessen, typerna av återvinning och återvinningsprocessens varaktighet.

e) De metoder och data som används för estimering av konverteringsfaktorer ska återspegla förändringar i processen för övervakning av outnyttjade belopp.

f) Det dataunderlag som används för estimering av riskparametrar ska omfatta relevanta data från den senaste observationsperioden, och de ska uppdateras minst en gång om året.

g) Tekniska framsteg och annan relevant information ska återspeglas i estimeringen av riskparametrar.

Artikel 44

Försiktighetsmarginal

1. Behöriga myndigheter ska bedöma huruvida en lämplig försiktighetsmarginal ingår i värdena för de riskparametrar som används för beräkning av kapitalkrav enligt artikel 179.1 f i förordning (EU) nr 575/2013 i följande situationer:

a) När metoder och data inte erbjuder tillräcklig säkerhet i estimering av riskparametrar, däribland om det finns stora estimeringsfel.

b) När kreditriskkontrollenheten, valideringsfunktionen, internrevisionen eller en annan kontrollfunktion har identifierat relevanta brister i metoder, information eller data.

c) Vid relevanta förändringar av principerna för kreditgivning och återvinning eller av institutets riskbenägenhet.

2. Behöriga myndigheter ska bedöma huruvida instituten inte använder en försiktighetsmarginal som ersättning för någon avhjälpande åtgärd som institutet tillämpar enligt artikel 146 i förordning (EU) nr 575/2013.

AVSNITT 3

Metod för bedömning av särskilda krav för pd-estimering

Artikel 45

Den historiska observationsperiodens längd

När de behöriga myndigheterna bedömer den historiska observationsperiodens längd enligt artikel 180.1 h och 180.2 e i förordning (EU) nr 575/2013, med hänsyn till bestämmelserna i kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/72 med avseende på tekniska tillsynsstandarder som anger villkoren för undantag från datakravet ([6]) och beräkningen av ettåriga fallissemangskvoter baserade på interna erfarenheter av fallissemang enligt artikel 180.1 e, ska de kontrollera följande:

a) Längden på den historiska observationsperioden ska minst omfatta minimiperioden enligt kraven i artikel 180.1 h och 180.2 e i förordning (EU) nr 575/2013 och i tillämpliga fall delegerad förordning (EU) 2017/72.

b) Om den tillgängliga historiska observationsperioden är längre än den minimiperiod som krävs i artikel 180.1 h och 180.2 e i förordning (EU) nr 575/2013 för en datakälla, och om de data som erhålls från den är relevanta, ska informationen för den längre perioden användas för estimering av det långfristiga genomsnittet för ettåriga fallissemangskvoter.

c) För exponeringar mot hushåll där institutet inte fäster lika stor vikt vid alla historiska data som använts ska detta motiveras genom bättre prognoser för andelen fallissemang, och noll eller väldigt liten vikt som tillämpas för en specifik period ska antingen motiveras eller leda till mer försiktiga estimeringar.

d) Det ska finnas samstämmighet mellan kreditgivningsprinciper och de befintliga riskklassificeringssystemen, och jämförbara kreditgivningsprinciper ska ha använts när interna fallissemangsdata genererades, alternativt ska förändringar i kreditgivningsprinciperna och riskklassificeringssystemen ha hanterats genom tillämpning av en större försiktighetsmarginal enligt artikel 44.1 c.

([6]) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2017/72 av den 23 september 2016 om komplettering av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 med avseende på tekniska tillsynsstandarder som anger villkoren för undantag från datakravet (EUT L 10, 14.1.2017, s. 1).

e) För exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker ska det finnas en ändamålsenlighet i definitionen av gäldenärer med låg bruttosoliditet eller av gäldenärer vilkas tillgångar främst utgörs av handelstillgångar enligt artikel 180.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 samt i identifieringen av perioder av ökad volatilitet för dessa gäldenärer enligt de bestämmelserna.

Artikel 46

Metod för PD-estimering

1. När de behöriga myndigheterna bedömer metoden för PD-estimering enligt artikel 180 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera att den ettåriga fallissemangskvoten för varje riskklass beräknas på ett sätt som stämmer överens med beskrivningen av den ettåriga fallissemangskvoten i artikel 4.1.78 i förordning (EU) nr 575/2013 och kontrollera följande:

a) Nämnaren i den ettåriga fallissemangskvoten ska omfatta gäldenärer eller exponeringar som i början av en ettårsperiod inte är fallerande och som har hänförts till den riskklassen.

b) Täljaren i den ettåriga fallissemangskvoten ska omfatta de bland de gäldenärer eller exponeringar som avses i led a som har fallerat under den avsedda ettårsperioden. Flera fallissemang för samma gäldenär eller exponering som observerats under den ettårsperiod som är kopplad till andelen fallissemang ska anses utgöra ett enda fallissemang i enlighet med artikel 49 b som inträffat på datumet för det första av dessa flera fallissemang.

2. Behöriga myndigheter ska kontrollera att metoden för PD-estimering utifrån gäldenärens riskklass är baserad på det långfristiga genomsnittet för fallissemangskvoter på ett års sikt.

I detta syfte ska de kontrollera att den period som institutet använder för att estimera det långfristiga genomsnittet för fallissemangskvoter på ett års sikt är representativ för den sannolika variabiliteten i andelen fallissemang för den typen av exponering.

3. Om observerade data som används för PD-estimering inte är representativa för den sannolika variabiliteten i andelen fallissemang för en typ av exponering ska de behöriga myndigheterna kontrollera att båda följande villkor är uppfyllda:

a) Institutet ska använda en lämplig alternativ metod för estimering av genomsnittet för fallissemangskvoter på ett års sikt under en period som är representativ för den sannolika variabiliteten i andelen fallissemang för den typen av exponering.

b) Efter att ha använt en lämplig metod i enlighet med led a ska en lämplig försiktighetsmarginal tillämpas om estimeringen av genomsnittet för andelen fallissemang visar sig vara otillförlitlig eller ha andra begränsningar.

4. När det gäller den kontroll som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter verifiera att alla nedanstående punkter är lämpliga för typen av exponering:

a) Estimeringsmetodens funktionella och strukturella form.

b) Antaganden på vilka estimeringsmetoden baseras.

c) Estimeringsperiodens cyklikalitet.

d) Längden på den historiska observationsperiod som används i enlighet med artikel 45.

e) Försiktighetsmarginalen som tillämpas i enlighet med artikel 44.

f) Den personliga bedömningen.

g) Valet av riskfaktorer, i tillämpliga fall.

5. I fråga om exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker gäller följande: Om gäldenärerna har låg bruttosoliditet eller har tillgångar som främst utgörs av handelstillgångar enligt artikel 180.1 a i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna kontrollera att PD återspeglar resultaten hos de underliggande tillgångarna under perioder av ökad volatilitet enligt de bestämmelserna.

6. I fråga om exponeringar mot företag, institut, nationella regeringar och centralbanker gäller följande: Om institutet använder en riskklasskala från ett kreditvärderingsinstitut ska de behöriga myndigheterna verifiera institutets analys av överensstämmelsen med kraven i artikel 180.1 f i förordning (EU) nr 575/2013 och kontrollera att analysen omfattar frågan om huruvida de typer av exponeringar som klassificeras av kreditvärderingsinstitutet är representativa för institutets typer av exponeringar samt tidshorisonten för kreditvärderingsinstitutets kreditbedömningar.

7. I fråga om exponeringar mot hushåll gäller följande: Om institutet härleder PD- eller LGD-estimaten från ett estimat av totala förluster och från ett rimligt PD- eller LGD-estimat enligt artikel 180.2 d i förordning (EU) nr 575/2013, ska de behöriga myndigheterna verifiera institutets analys av överensstämmelsen med alla relevanta kriterier för PD- och LGD-estimering som anges i artiklarna 178–184 i förordning (EU) nr 575/2013.

8. I fråga om exponeringar mot hushåll ska de behöriga myndigheterna verifiera att institutet regelbundet analyserar och tar hänsyn till förväntade förändringar i PD under exponeringarnas löptid (*säsongseffekter*) i enlighet med artikel 180.2 f i förordning (EU) nr 575/2013.

9. När de behöriga myndigheterna bedömer statistiska modeller för PD-estimering ska de utöver de metoder som anges i punkterna 1–8 tillämpa metoderna för bedömning av särskilda krav för statistiska modeller eller andra mekaniska metoder som anges i artiklarna 37–40.

AVSNITT 4

Metod för bedömning av särskilda krav för egna lgd-estimat

Artikel 47

Den historiska observationsperiodens längd

När de behöriga myndigheterna bedömer längden på den period som används för LGD-estimering enligt artikel 181.1 j och 181.2 andra stycket i förordning (EU) nr 575/2013 och delegerad förordning (EU) 2017/72 (*historisk observationsperiod*), ska de kontrollera följande:

a) Längden på den historiska observationsperioden ska minst omfatta minimiperioden enligt kraven i artikel 181.1 j och 181.2 andra stycket i förordning (EU) nr 575/2013 och i tillämpliga fall delegerad förordning (EU) 2017/72.

b) Om den tillgängliga historiska observationsperioden är längre än minimiperioden enligt artikel 181.1 j och 181.2 andra stycket i förordning (EU) nr 575/2013 för en datakälla, och dataunderlaget som erhållits från denna är relevant för LGD-estimeringen, ska informationen för den längre perioden användas.

c) För exponeringar mot hushåll där institutet inte fäster lika stor vikt vid alla historiska data som använts ska detta motiveras genom bättre prognoser för förlustnivåer, och noll eller väldigt liten vikt som tillämpas för en specifik period ska antingen motiveras eller leda till mer försiktiga estimat.

Artikel 48

Metod för LGD-estimering

När de behöriga myndigheterna bedömer metoden för egna LGD-estimat enligt artikel 181 i förordning (EU) nr 575/2013, ska de kontrollera följande:

a) Institutet ska bedöma LGD-värde per homogen produktriskklass.

b) Det genomsnittliga faktiska LGD-värdet per produktriskklass ska beräknas med hjälp av det fallissemangsviktade medelvärdet.

c) Alla observerade fallissemang i datakällorna ska användas, i synnerhet ska ofullständiga återvinningsprocesser tas med i beräkningen på ett försiktigt sätt för LGD-estimering, och valet av justeringsperiod och metoder för estimering av ytterligare kostnader och återvinning efter och, vid behov, under perioden i fråga ska vara relevant.

d) LGD-estimat för säkrade exponeringar ska inte uteslutande baseras på säkerhetens beräknade marknadsvärde, och de ska beakta intäkter från tidigare realiseringar och effekten av att institutet kanske inte omgående kan förfoga över säkerheten och realisera den.

e) LGD-estimat för säkrade exponeringar ska ta hänsyn till möjliga sänkningar av säkerhetens värde från tidpunkten för LGD-estimeringen till den eventuella återvinningen.

f) Graden av samband mellan gäldenärens risk och den risk som är förenad med säkerheten samt kostnaden för likvidering av säkerheten ska behandlas på försiktigt sätt.

g) Obetalda förseningsavgifter som har kapitaliserats i institutets resultaträkning före fallissemanget ska läggas till institutets redovisning av exponeringar och förluster.

h) Möjligheten till ett framtida utnyttjande av kreditmöjligheter efter fallissemanget ska beaktas på lämpligt sätt.

i) Samtliga av följande aspekter är lämpliga för den typ av exponeringar på vilka de tillämpas:

   i) Estimeringsmetodens funktionella och strukturella form.

   ii) Antagandena om estimeringsperioden.

   iii) Estimeringsmetoden för en nedgångseffekt.

   iv) Längden på den dataserie som används.

   v) Försiktighetsmarginalen.

   vi) Användningen av personlig bedömning.

   vii) Valet av riskfaktorer, i tillämpliga fall.

Artikel 49

Behandling av flera fallissemang

När det gäller behandlingen av gäldenärer som fallerar och återvinner flera gånger under en begränsad tidsperiod i enlighet med institutets definition (flera fallissemang), ska de behöriga myndigheterna bedöma hur ändamålsenliga de metoder som institutet använder är och kontrollera följande:

a) Uttryckliga villkor ska definieras innan en kredit anses ha återgått till icke-fallerad status.

b) Flera fallissemang som identifieras inom en tidsperiod som fastställts av institutet ska anses vara ett enda fallissemang när det gäller LGD-estimering. Datumet då det första fallissemanget observerades ska utgöra det relevanta datumet för fallissemanget, och återvinningsprocessen ska beaktas från det datumet till slutet av processen efter det sist observerade fallissemanget under denna period.

c) Längden på den period under vilken flera fallissemang bedöms som ett enda ska fastställas utifrån institutets interna riktlinjer och analyser av erfarenheter av fallissemang.

d) Fallissemang som används för estimering av PD och konverteringsfaktorer ska behandlas på samma sätt som fallissemang som används för LGD-estimering.

Artikel 50

Användning av LGD-estimat som är rimliga för ekonomisk nedgång

När de behöriga myndigheterna bedömer uppfyllandet av kravet att använda LGD-estimat som är rimliga för en ekonomisk nedgång enligt artikel 181.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, ska de kontrollera följande:

a) Institutet ska använda LGD-estimat som är rimliga för en ekonomisk nedgång om dessa är mer försiktiga än det långfristiga genomsnittet.

b) Institutet ska tillhandahålla både långfristiga genomsnitt och LGD-estimat som är rimliga för en ekonomisk nedgång för att motivera sina val.

c) Institutet ska tillämpa en rigorös och väldokumenterad process för identifiering av en ekonomisk nedgång och bedömning av dess påverkan på återvinningsgrader samt för framtagning av LGD-estimat som är rimliga för en ekonomisk nedgång.

d) Institutets LGD-estimat ska inbegripa eventuella identifierade korrelationer mellan utvalda ekonomiska indikatorer å ena sidan och återvinningsgrader å den andra.

Artikel 51

LGD-, ELBE- och UL-estimering för fallerande exponeringar

1. När de behöriga myndigheterna bedömer kraven för LGD-estimat för fallerande exponeringar och för bästa estimat av förväntade förluster (”*best estimate of expected loss*”, EL_{BE}) enligt artikel 181.1 h i förordning (EU) nr 575/2013, ska de kontrollera att institutet använder en av följande metoder och värdera denna:

a) Direkt estimering av LGD-värdet för fallerande exponeringar (*LGD vid fallissemang*) och direkt estimering av ELBE.

b) Direkt estimering av ELBE och estimering av LGD vid fallissemang som summan av bästa skattning av förväntad förlust och ett tillägg som fångar upp den oväntade förlusten i samband med fallerande exponeringar som kan inträffa under återvinningsperioden.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer institutets metod i enlighet med punkt 1 ska de kontrollera följande:

a) I metoderna för estimering av LGD vid fallissemang, antingen som en direkt skattning eller som ett tillägg till ELBE, ska hänsyn tas till möjliga ytterligare oväntade förluster under återvinningsperioden, och i synnerhet ska metoderna omfatta möjliga negativa förändringar av ekonomiska förhållanden under återvinningsperiodens förväntade längd.

b) LGD vid fallissemang, antingen som en direkt estimering eller som ett tillägg till ELBE, och metoderna för estimering av ELBE ska beakta information om tiden i fallissemang och återvinning som dittills realiserats.

c) Om institutet använder en direkt skattning av de LGD vid fallissemang ska metoderna för estimering överensstämma med kraven i artiklarna 47, 48 och 49.

d) LGD vid fallissemang ska vara högre än ELBE eller, om LGD vid fallissemang är lika högt ELBE, ska sådana fall när det gäller enskilda exponeringar vara begränsade och motiveras av institutet.

e) I ELBE-estimeringsmetoderna t beaktas all relevant information som finns tillgänglig, i synnerhet aktuella ekonomiska förhållanden.

f) Om de specifika justeringarna av kreditrisken överstiger ELBE-estimaten ska skillnaden mellan de två analyseras och motiveras.

g) LGD vid fallissemang, antingen som en direkt estimering eller som ett tillägg till EL_{BE}, och EL_{BE}-metoderna ska vara tydligt dokumenterade.

Artikel 52

Krav gällande förvaltning av säkerheter, rättslig förutsebarhet och riskhantering

När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida institutet har inrättat interna krav på förvaltning av säkerheter, rättslig förutsebarhet och riskhantering som allmänt stämmer överens med kapitel 4 avsnitt 3 i förordning (EU) nr 575/2013, enligt vad som anges i artikel 181.1 f i förordningen, ska de kontrollera att institutets riktlinjer och förfaranden i fråga om interna krav för värdering av säkerheter och rättslig förutsebarhet åtminstone är fullt överensstämmande med kraven i del III avdelning II kapitel 4 avsnitt 3 i förordning (EU) nr 575/2013.

AVSNITT 5

Metod för bedömning av särskilda krav för egna estimat av konverteringsfaktorer

Artikel 53

Den historiska observationsperiodens längd

När de behöriga myndigheterna bedömer längden på den period som används för estimering av konverteringsfaktorer enligt artikel 182.2 och 182.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och delegerad förordning (EU) 2017/72 (*historisk observationsperiod*), ska de kontrollera följande:

a) Längden på den historiska observationsperioden ska minst omfatta minimiperioden enligt kraven i artikel 182.2 och 182.3 i förordning (EU) nr 575/2013 och i tillämpliga fall delegerad förordning (EU) 2017/72.

b) Om den tillgängliga observationsperioden är längre än minimiperioden enligt artikel 182.2 och 182.3 i förordning (EU) nr 575/2013 för en datakälla, och dataunderlaget som erhållits från den är relevant för estimering av konverteringsfaktorer, ska informationen för den längre perioden användas.

c) För exponeringar mot hushåll där institutet inte fäster lika stor vikt vid alla historiska data som använts ska detta motiveras genom bättre prognoser för möjligheten att utnyttja kreditmöjligheter, och om nollvikt eller en väldigt liten vikt tillämpas för en specifik period ska detta antingen motiveras eller leda till mer försiktiga estimeringar.

Artikel 54

Metod för estimering av konverteringsfaktorer

När de behöriga myndigheterna bedömer metoden för estimering av konverteringsfaktorer enligt artikel 182 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Institutet ska bedöma estimeringar av konverteringsfaktorer per produktriskklass.

b) De genomsnittliga faktiska konverteringsfaktorerna per produktriskklass ska beräknas med hjälp av det fallissemangsviktade medelvärdet.

c) Alla observerade fallissemang i datakällorna ska användas för estimering av konverteringsfaktorer.

d) Möjligheten att ytterligare utnyttja kreditmöjligheter ska beaktas konservativt utom för exponeringar mot hushåll när dessa är inkluderade i LGD-estimaten.

e) Institutets riktlinjer och strategier för kontoövervakning, inbegripet övervakning av övre gränser, och betalningshantering ska återspeglas i estimeringen av konverteringsfaktorerna.

f) Samtliga av följande aspekter är lämpliga för den typ av exponeringar på vilka de tillämpas:

   i) Estimeringsmetodens funktionella och strukturella form.

   ii) Antaganden på vilka estimeringsmetoden baseras.

   iii) Metoden för estimering av nedgångseffekten, i tillämpliga fall.

   iv) Längden på den historiska observationsperioden i enlighet med artikel 53.

   v) Försiktighetsmarginalen som tillämpas i enlighet med artikel 44.

   vi) Den personliga bedömningen.

   vii) Valet av riskfaktorer, i tillämpliga fall.

Artikel 55

Användning av estimeringar för konverteringsfaktorer som är rimliga för ekonomisk nedgång

När de behöriga myndigheterna bedömer uppfyllandet av kravet att använda konverteringsfaktorer som är rimliga för en ekonomisk nedgång enligt artikel 182.1 b i förordning (EU) nr 575/2013, ska de kontrollera följande:

a) Institutet ska använda estimat av konverteringsfaktorer som är anpassade till en ekonomisk nedgång, om dessa är mer konservativa än det långfristiga genomsnittet.

b) Institutet ska tillhandahålla både de långfristiga genomsnitt och de estimeringar av konverteringsfaktorerna som är rimliga för en ekonomisk nedgång för att motivera sina val.

c) Institutet ska tillämpa ett rigoröst och väldokumenterat förfarande för identifiering av en ekonomisk nedgång och bedömning av dess påverkan på fastställandet av kreditgränser samt för framtagning av estimeringar av konverteringsfaktorer som är rimliga för en ekonomisk nedgång.

d) Institutets estimeringar av konverteringsfaktorer ska inbegripa eventuella negativa beroendeförhållanden som har identifierats mellan utvalda ekonomiska indikatorer å ena sidan och fastställandet av kreditgränser å den andra.

Artikel 56

Krav gällande riktlinjer och strategier för kontoövervakning och betalningshantering

För att de behöriga myndigheterna ska kunna bedöma uppfyllandet av kraven i fråga om estimeringen av konverteringsfaktorer enligt artikel 182.1 d och e i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera att institutet har infört riktlinjer och strategier för kontoövervakning och betalningshantering samt att det har ändamålsenliga system och förfaranden för daglig övervakning av exponeringsbelopp.

AVSNITT 6

Metod för bedömning av garantiers och kreditderivats effekt

Artikel 57

Godtagbara garantigivare och garantier

När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida kraven för bedömning av garantiers och kreditderivats effekt för exponeringar enligt artikel 183 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda, ska de kontrollera följande:

a) Institutet ska ha tydligt angivna kriterier för identifiering av situationer där PD-estimat eller LGD-estimat ska justeras för att införliva förmildrande effekter av garantier, och dessa kriterier ska användas konsekvent över tid.

b) Om kreditriskskyddsutfärdarens PD ska användas för justering av de riskvägda exponeringsbeloppen i enlighet med artikel 153.3 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de förmildrande effekterna av garantier inte inbegripas i gäldenärens LGD- eller PD-estimeringar.

c) Institutet ska ha tydligt angivna kriterier för erkännande av garantigivare och garantier för beräkningen av riskvägda exponeringsbelopp, särskilt genom egna estimat av LGD eller PD.

d) Institutet ska dokumentera kriterierna för justering av egna estimat av LGD eller PD för att återspegla effekterna av garantier.

e) I sina egna estimat av LGD eller PD ska institutet endast erkänna de garantier som uppfyller följande kriterier:

   i) Om institutet internt klassificerar garantigivaren enligt ett klassificeringssystem som redan har godkänts av de behöriga myndigheterna för internmetoden ska garantin uppfylla kraven i artikel 183.1 c i förordning (EU) nr 575/2013.

   ii) Om institutet har erhållit tillstånd att använda schablonmetoden enligt artiklarna 148 och 150 i förordning (EU) nr 575/2013 för exponeringar till enheter såsom garantigivaren ska följande två kriterier vara uppfyllda:

— Garantigivaren ska ha hänföras till en exponeringsklass enligt artikel 147 i förordning (EU) nr 575/2013 i egenskap av institut, nationell regering, centralbank eller företag som har erhållit en kreditbedömning av ett kreditvärderingsinstitut.

— Garantin ska uppfylla kraven i artiklarna 213–216 i förordning (EU) nr 575/2013.

f) Institutet ska uppfylla kraven i led a och e även när det gäller kreditderivat som refererar till ett namn.

AVSNITT 7

Metod för bedömning av krav för förvärvade fordringar

Artikel 58

Estimeringar av riskparametrar för förvärvade företagsfordringar

1. När de behöriga myndigheterna bedömer ändamålsenligheten i PD- och LGD-estimat för förvärvade företagsfordringar, om institutet härleder PD eller LGD för förvärvade företagsfordringar från ett EL-estimat enligt artiklarna 160.2 och 161.1 e och f i förordning (EU) nr 575/2013 samt ett rimligt estimat av PD eller LGD, ska de kontrollera följande:

a) Förväntad förlust ska skattas utifrån det långfristiga genomsnittet för ettåriga totala förlustnivåer eller med en annan lämplig metod.

b) Processen för estimering av total förlust ska stämma överens med det LGD-begrepp som anges i artikel 181.1 a i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Institutet ska kunna bryta ned sina EL-estimat till PD och LGD på ett tillförlitligt sätt.

d) När det gäller förvärvade företagsfordringar där artikel 153.6 i förordning (EU) nr 575/2013 tillämpas ska tillräckliga externa och interna data användas.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer ändamålsenligheten i PD- och LGD-estimaten för förvärvade företagsfordringar i andra fall än de som avses i första stycket, ska de göra följande:

a) Bedöma estimaten i fråga i enlighet med artiklarna 42–52.

b) Kontrollera att kraven i artikel 184 i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda.

KAPITEL 9

METOD FÖR BEDÖMNING AV HUR EXPONERINGAR HÄNFÖRS TILL EXPONERINGSKLASSER

Artikel 59

Allmänt

1. För att de behöriga myndigheterna ska kunna bedöma huruvida ett institut uppfyller kraven om att hänföra varje exponering till en enda exponeringsklass konsekvent över tid enligt artikel 147 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) hänförandemetoder och deras genomförande i enlighet med artikel 60. Institutets

b) Sekvensen för hänförande av exponeringar till exponeringsklasser i enlighet med artikel 61.

c) Institutet ska ha tagit särskild hänsyn till klassen för exponeringar mot hushåll i enlighet med artikel 62.

2. När det gäller den bedömning som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga av följande metoder:

a) Granskning av institutets interna riktlinjer, förfaranden och hänförandemetoder.

b) Granskning av relevanta protokoll från institutets interna organ, inbegripet ledningsorganet, eller kommittéer.

c) Granskning av relevanta iakttagelser från institutets internrevision eller en annan kontrollfunktion.

d) Granskning av lägesrapporter om institutets ansträngningar att korrigera brister och minska risker som upptäckts under relevanta granskningar.

e) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med relevant personal och institutets verkställande ledning.

f) Granskning av de kriterier som används av ansvarig personal för manuellt hänförande av exponeringar till exponeringsklasser.

3. När det gäller den bedömning som avses i punkt 1 får behöriga myndigheter även tillämpa någon av följande kompletterande metoder:

a) Utförande av stickprovskontroller och granskning av dokument om gäldenärernas egenskaper och om exponeringarnas ursprung och underhåll.

b) Granskning av dokumentationen om hur relevanta it-system fungerar.

c) Jämförelse av institutets data med offentligt tillgängliga data, inbegripet data som registrerats i EBA:s databas enligt artikel 115.2 i förordning (EU) nr 575/2013 eller i de behöriga myndigheternas databaser.

d) Verifiering av huruvida institutet uppfyller kraven i kommissionens genomförandebeslut 2014/908/EU ([7]) om likvärdighet hos tillsyns- och regleringskrav i vissa tredje länder och territorier för behandlingen av exponeringar enligt förordning (EU) nr 575/2013.

e) Utförande av egna tester av institutets data eller begäran att institutet utför tester som myndigheterna föreslagit.

f) Granskning av andra relevanta handlingar från institutet.

Artikel 60

Hänförandemetod och genomförandet av denna

1. När de behöriga myndigheterna bedömer institutets metoder för hänförande enligt artikel 147 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Metoderna ska vara fullt dokumenterade och uppfylla alla de krav som anges i artikel 147 i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Metoderna ska återspegla sekvensen för hänförande som anges i artikel 61.

c) Metoderna ska inbegripa en förteckning över de tillsyns- och regleringskrav i tredjeländer som betraktas som likvärdiga med dem som tillämpas i unionen enligt genomförandebeslut 2014/908/EU i enlighet med artiklarna 107.4, 114.7, 115.4 och 116.5 i förordning (EU) nr 575/2013 om sådan likvärdighet krävs för hänförande av en exponering till en särskild klass.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer genomförandet av riskklassificeringsmetoderna i enlighet med punkt 1 ska de kontrollera följande:

a) Förfarandena för inmatning och omvandling av data i it-systemen ska vara tillräckligt stabila för att garantera att varje exponering hänförs till en exponeringsklass på korrekt sätt.

b) Personalen med ansvar för hänförande av exponeringar ska ha tillgång till tillräckligt detaljerade kriterier för att konsekvent kunna genomföra hänförandet.

([7]) Kommissionens genomförandebeslut 2014/908/EU av den 12 december 2014 om likvärdighet hos tillsyns- och regleringskrav i vissa tredje länder och territorier för behandlingen av exponeringar enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013 (EUT L 359, 16.12.2014, s. 155).

c) Hänförandet till aktieexponeringar, poster som representerar positioner i värdepapperisering och exponeringar som har särskilts som exponeringar för specialutlåning enligt artikel 147.8 i förordning (EU) nr 575/2013 ska genomföras av personal som är insatt i villkoren och de relevanta detaljer för transaktionen som avgör hur dessa exponeringar identifieras.

d) Hänförandet ska ske med hjälp av senaste tillgängliga data.

3. För exponeringar mot företag för kollektiva investeringar (fonder) ska de behöriga myndigheterna kontrollera att instituten gör sitt yttersta för att hänföra de underliggande exponeringarna till lämpliga exponeringsklasser enligt artikel 152 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 61

Sekvens för hänförande

När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida institutet hänför exponeringar till exponeringsklasser enligt artikel 147 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera att förfarandet genomförs i följande sekvens:

a) Först ska exponeringar som kan klassificeras som aktieexponeringar, poster som representerar positioner i värdepapperisering och övriga motpartslösa tillgångar hänföras till de klasserna enligt artikel 147.2 e, f och g i förordning (EU) nr 575/2013.

b) Därefter ska exponeringar som inte hänförts någon klass enligt led a och som kan klassificeras som exponeringar mot nationella regeringar och centralbanker, institut, företag eller hushåll hänföras till de klasserna enligt artikel 147.2 a, b, c och d i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Slutligen ska kreditåtaganden som inte hänförts någon klass i enlighet med led a eller b hänföras till företagsexponeringsklassen enligt artikel 147.7 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 62

Särskilda krav för hushållsexponeringar

1. När de behöriga myndigheterna bedömer hänförandet av exponeringar till klassen för hushållsexponeringar enligt artikel 147.5 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Institutet ska konsekvent skilja mellan exponeringar mot fysiska personer och mot små eller medelstora företag.

b) I syfte att övervaka efterlevnaden av den gräns som anges i artikel 147.5 a (ii) i förordning (EU) nr 575/2013 ska institutet ha infört lämpliga förfaranden och mekanismer för följande:

   i) Identifiering av grupper av kunder med inbördes anknytning och aggregering av relevanta exponeringar som varje institut och dess moderföretag och syskonföretag har mot en grupp av kunder med inbördes anknytning.

   ii) Bedömning av fall där gränsen har överskridits.

   iii) Säkerställande av att en exponering mot ett litet eller medelstort företag där gränsen har överskridits i stället hänföras till företagsexponeringsklassen så snart som möjligt.

2. När de behöriga myndigheterna kontrollerar att exponeringar mot hushåll inte förvaltas individuellt på samma sätt som behandlingen av klassen för företagsexponeringar i den mening som avses i artikel 147.5 c i förordning (EU) nr 575/2013 ska de åtminstone ta hänsyn till följande delar av kreditprocessen:

a) Marknadsförings- och försäljningsverksamhet.

b) Typ av produkt.

c) Riskklassificeringsprocess.

d) Riskklassificeringssystem.

e) Kreditbeslutsprocess.

f) Metoder för kreditriskreducering.

g) Övervakningsprocesser.

h) Process för indrivning och återvinning.

3. När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida kriterierna i artikel 147.5 c och d i förordning (EU) nr 575/2013 är uppfyllda ska de undersöka huruvida hänförandet av exponeringar är i linje med institutets affärsområden och det sätt på vilket exponeringarna förvaltas.

4. De behöriga myndigheterna ska kontrollera att institutet hänför varje hushållsexponering till en enda exponeringsklass för vilken relevant korrelationskoefficient år tillämplig enligt artikel 154.1, 154.3 och 154.4 i förordning (EU) nr 575/2013.

a) I syfte att kontrollera efterlevnaden av artikel 154.4 d och e i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna kontrollera följande:

   i) Volatiliteten i förlustnivån för portföljen av kvalificerade rullande hushållsexponeringar ska vara låg i förhållande till den genomsnittliga förlustnivån, vilket ska verifieras genom en bedömning av institutets jämförelse av volatiliteten i förlustnivån för portföljen av kvalificerade rullande hushållsexponeringar med andra hushållsexponeringar eller jämförelseindex.

   ii) Riskhanteringen av portföljen av kvalificerade rullande hushållsexponeringar ska stämma överens med de underliggande riskegenskaperna, inbegripet förlustnivåer.

b) I syfte att kontrollera efterlevnaden av artikel 154.3 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna kontrollera att alla exponeringar där säkerhet i form av fastigheter används i egna LGD-estimat enligt artikel 181.1 f i förordning (EU) nr 575/2013 tilldelas den korrelationskoefficient som anges i artikel 154.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

KAPITEL 10

METOD FÖR BEDÖMNING AV STRESSTESTER FÖR BEDÖMNING AV KAPITALKRAV

Artikel 63

Allmänt

1. För att de behöriga myndigheterna ska kunna bedöma sundheten i institutets stresstester för bedömning av kapitalkrav enligt artikel 177 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Ändamålsenligheten hos de metoder som används vid utformningen av stresstester i enlighet med artikel 64.

b) Stabiliteten i processen för organisering av stresstester i enlighet med artikel 65.

c) Integreringen av stresstesterna i processerna för risk- och kapitalförvaltning i enlighet med artikel 66.

2. När det gäller den bedömning som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga av följande metoder:

a) Granskning av institutets interna riktlinjer, metoder och förfaranden för utformning och genomförande av stresstester.

b) Granskning av institutets resultat från stresstesterna.

c) Granskning av de roller och ansvarsområden som tillkommer de enheter och ledningsorgan som medverkar i utformningen, godkännandet och genomförandet av stresstesterna.

d) Granskning av relevanta protokoll från institutets interna organ, inbegripet ledningsorganet, eller kommittéer.

e) Granskning av relevanta iakttagelser från institutets internrevision eller en annan kontrollfunktion.

f) Granskning av lägesrapporter om institutets ansträngningar att korrigera brister och minska risker som upptäckts under relevanta granskningar.

g) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med relevant personal och institutets verkställande ledning.

3. När det gäller den bedömning som avses i punkt 1 får behöriga myndigheter även tillämpa någon av följande kompletterande metoder:

a) Granskning av dokumentationen om hur de it-system som används för stresstesterna fungerar.

b) Begäran att institutet utför en beräkning av stresstestet som baseras på alternativa antaganden.

c) Utförande av egna beräkningar av stresstester som baseras på institutets data för vissa typer av exponeringar.

d) Granskning av andra relevanta handlingar från institutet.

Artikel 64

Ändamålsenligheten hos metoderna för utformning av stresstesterna

1. När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida institutets metoder för utformning av stresstester för bedömning av kapitalkrav enligt artikel 177 i förordning (EU) nr 575/2013 är ändamålsenliga ska de kontrollera följande:

a) Testerna ska vara meningsfulla, tämligen konservativa och kunna identifiera effekterna av institutets totala kapitalkrav för kreditrisk inom ramen för allvarliga, men rimliga, recessionsscenarier.

b) Testerna ska omfatta åtminstone alla viktiga internt riskklassificerade portföljer.

c) Metoderna ska i lämplig utsträckning stämma överens med de metoder som institutet använder för stresstester för intern kapitalallokering.

d) Dokumentationen av metoderna för stresstester, inbegripet interna och externa data samt expertutlåtanden, ska vara så pass detaljerad att tredje parter kan förstå motiven för de scenarier som valts och själva göra om stresstesterna.

2. När det gäller den bedömning som avses i punkt 1 a ska de behöriga myndigheterna kontrollera att stresstesterna åtminstone omfattar följande steg:

a) Identifiering av scenarier, däribland recessionsscenarier som är allvarliga men rimliga, samt justering enligt artikel 153.3 i förordning (EU) nr 575/2013 av det scenario som förutspår en försämring av kreditriskskyddsutfärdares kreditkvalitet.

b) Bedömning av identifierade scenariers påverkan på institutets riskparametrar, riskklassmigration, förväntade förluster och beräkning av kapitalbaskrav för kreditrisk.

c) Bedömning av tillräckligheten i kapitalbaskraven.

3. När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida scenarierna i punkt 2 a är ändamålsenliga ska de verifiera sundheten i följande metoder:

a) Metoden för identifiering av en grupp ekonomiska drivkrafter.

b) Metoden för uppbyggnad av stresscenarier, inbegripet hur allvarliga de är, hur länge de varar och sannolikheten att de inträffar.

c) Metoden för projicering av effekterna av varje scenario på relevanta riskparametrar.

Artikel 65

Organisering av stresstestprocesser

När de behöriga myndigheterna bedömer hur stabil organiseringen av institutets stresstestprocesser är för bedömning av kapitalkrav enligt artikel 177 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Stresstesterna ska utföras regelbundet och minst en gång om året.

b) De roller och ansvarsområden som tillkommer den eller de enheter som har hand om utformningen och genomförandet av stresstesterna ska vara klart definierade.

c) Stresstesternas resultat ska godkännas på lämplig ledningsnivå, och verkställande ledning ska utan dröjsmål få information om resultaten.

d) It-infrastrukturen ska ge ett effektivt stöd till genomförandet av stresstesterna.

Artikel 66

Integrering av stresstesterna i processerna för risk- och kapitalförvaltning

När de behöriga myndigheterna bedömer institutets integrering av stresstesterna i processerna för risk- och kapitalförvaltning enligt artikel 177 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Institutet ska ta hänsyn till resultaten av stresstesterna när det fattar beslut, särskilt med avseende på risk- och kapitalförvaltning.

b) Institutet ska ta hänsyn till resultaten av stresstesterna i processen för kapitalförvaltning och identifiera möjliga händelser eller framtida förändringar av de ekonomiska villkoren i fråga om kapitalkrav.

KAPITEL 11

METOD FÖR BEDÖMNING AV BERÄKNINGEN AV KAPITALBASKRAVEN

Artikel 67

Allmänt

1. För att de behöriga myndigheterna ska kunna bedöma huruvida ett institut beräknar kapitalbaskraven med hjälp av sina riskparametrar för olika exponeringsklasser enligt artiklarna 110.2, 110.3, 144.1 g och 151–168 i förordning (EU) nr 575/2013 och kan genomföra den rapportering som krävs enligt artikel 430 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Tillförlitligheten i det system som används för beräkningen av kapitalbaskrav i enlighet med artikel 68.

b) Datakvaliteten i enlighet med artikel 69.

c) Riktigheten i de metoder och förfaranden som införts för olika exponeringsklasser i enlighet med artikel 70.

d) Organiseringen av processen för beräkning av kapitalbaskrav i enlighet med artikel 71.

2. När det gäller grupper ska behöriga myndigheter, vid den bedömning som avses i punkt 1, beakta bankgruppens struktur samt de roller och ansvarsområden som tillkommer dess moderföretag och syskonföretag.

3. När det gäller den kontroll som avses i punkterna 1 och 2 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga av följande metoder:

a) Granskning av institutets interna riktlinjer och förfaranden i fråga om processen för beräkning av kapitalbaskrav, inbegripet de datakällor, beräkningsmetoder och kontroller som tillämpas.

b) Granskning av de relevanta roller och ansvarsområden som tillkommer olika enheter och interna organ som medverkar i processen för beräkning av kapitalbaskrav.

c) Granskning av relevanta protokoll från institutets interna organ, inbegripet ledningsorganet, eller kommittéer.

d) Granskning av dokumentationen om beräkningssystemets tester, inbegripet de scenarier som testerna omfattar samt deras resultat och godkännanden.

e) Granskning av relevanta kontrollrapporter, inbegripet resultaten av avstämning av data som härrör från olika källor.

f) Granskning av relevanta iakttagelser från institutets internrevision eller en annan kontrollfunktion.

g) Granskning av lägesrapporter om institutets ansträngningar att korrigera brister och minska risker som upptäckts under relevanta granskningar.

h) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med relevant personal och institutets verkställande ledning.

4. När det gäller den bedömning som avses i punkterna 1 och 2 får behöriga myndigheter även tillämpa någon av följande kompletterande metoder:

a) Granskning av dokumentationen om hur de it-system som används för beräkningen av kapitalbaskrav fungerar.

b) Begäran att institutet utför en beräkning i realtid av kapitalbaskrav för vissa typer av exponeringar.

c) Utförande av egna stickprovskontroller av beräkningen av kapitalbaskrav utifrån institutets egna data för vissa typer av exponeringar.

d) Utförande av egna tester av institutets data eller begäran att institutet utför tester som myndigheterna föreslagit.

e) Granskning av andra relevanta handlingar från institutet.

Artikel 68

Tillförlitligheten i det system som används för beräkningen av kapitalbaskrav

När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida institutets system för beräkning av kapitalbaskrav enligt artikel 144.1 g i förordning (EU) nr 575/2013 är tillförlitliga, utöver kraven i artiklarna 72–75 angående metoden för bedömning av bevarande av data, ska de kontrollera följande:

a) De kontrolltester som institutet utför för att bekräfta att beräkningen av kapitalbaskrav stämmer överens med artiklarna 151–168 i förordning (EU) nr 575/2013 ska vara fullständiga.

b) Kontrolltesterna ska vara tillförlitliga, och i synnerhet ska beräkningarna som görs i systemet för kapitalbaskrav stämma överens med beräkningarna i ett alternativt beräkningsverktyg.

c) Institutet ska utföra kontrolltesterna med lämpliga tidsintervaller, och tester ska åtminstone utföras vid tidpunkten för implementeringen av algoritmerna för beräkning av kapitalbaskrav samt i alla övriga fall när förändringar görs i systemet.

Artikel 69

Datakvalitet

1. När de behöriga myndigheterna bedömer datakvaliteten för beräkning av kapitalbaskraven enligt artikel 144.1 g i förordning (EU) nr 575/2013, vid sidan av kraven i artikel 73, ska de kontrollera institutets mekanismer och förfaranden för identifiering av exponeringsvärdena med alla relevanta egenskaper, däribland data i samband med riskparametrar och tekniker för kreditriskreducering. De behöriga myndigheterna ska kontrollera följande:

a) Riskparametrarna ska vara fullständiga, däribland i de fall där saknade parametrar har ersatts av normalvärden, och om ett sådant ersättande har gjorts ska det vara konservativt, motiverat och dokumenterat.

b) Parametervärdena ska stämma överens med de reglerings- och minimivärden som anges i artiklarna 160–164 i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Data som används för beräkning av kapitalbaskraven ska stämma överens med data som används i andra interna processer.

d) Tillämpningen av riskparametrar ska stämma överens med exponeringens egenskaper, och i synnerhet ska tilldelat LGD vara korrekt och överensstämmande med den typ av exponering och säkerhet som används för att säkra exponeringen enligt artiklarna 164 och 230.2 i förordning (EU) nr 575/2013.

e) Beräkningen av exponeringen ska vara korrekt, och i synnerhet ska nettningsöverenskommelser och klassificering av poster utanför balansräkningen användas enligt artikel 166 i förordning (EU) nr 575/2013.

f) Om PD/LGD-metoden tillämpas för aktieexponeringar ska klassificeringen av exponeringar och tillämpningen av riskparametrar stämma överens med artikel 165 i förordning (EU) nr 575/2013.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida de data som används för beräkning av kapitalbaskrav är samstämmiga med de som används för interna syften enligt artiklarna 18–22 om metod för bedömning av användningstest och erfarenhetstest ska de kontrollera följande:

a) Lämpliga mekanismer för kontroll och avstämning ska finnas för att se till att värdena för de riskparametrar som används i beräkningen av kapitalbaskrav stämmer överens med värdet för de parametrar som används för interna syften.

b) Lämpliga mekanismer för kontroll och avstämning ska finnas för att se till att värdet av de exponeringar för vilka kapitalbaskraven beräknas stämmer överens med redovisningsuppgifterna.

c) Beräkningen av kapitalbaskrav för alla exponeringar som ingår i institutets huvudbokföring ska vara fullständig, och uppdelningen mellan exponeringar enligt internmetoden och enligt schablonmetoden ska stämma överens med artiklarna 148 och 150 i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 70

Riktigheten i de metoder och förfaranden som införts för olika exponeringsklasser

När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida de metoder och förfaranden som införts för beräkning av kapitalbaskrav enligt artikel 144.1 g i förordning (EU) nr 575/2013 för olika exponeringsklasser är riktiga ska de kontrollera följande:

a) Formeln för riskvikt ska vara korrekt implementerad enligt artiklarna 153 och 154 i förordning (EU) nr 575/2013, med beaktande av exponeringar som hänförs till exponeringsklasser.

b) Beräkningen av korrelationskoefficienten ska baseras på exponeringarnas egenskaper, och i synnerhet ska parametern för total försäljning tillämpas på grundval av konsoliderad finansiell information.

c) Om det riskvägda exponeringsbeloppet justeras enligt artikel 153.3 i förordning (EU) nr 575/2013 ska justeringen baseras på samtliga av följande överväganden:

i) Informationen om kreditriskskyddsutfärdarens PD ska tillämpas på ett korrekt sätt.

ii) Kreditriskskyddsutfärdarens PD ska skattas enligt ett riskklassificeringssystem som godkänts av de behöriga myndigheterna enligt internmetoden.

d) Beräkningen av parametern för löptid ska vara korrekt, och i synnerhet gäller följande:

i) Exponeringens förfallodag ska användas för beräkning av parametern för löptid enligt artikel 162.2 f i förordning (EU) nr 575/2013.

ii) Om parametern för löptid är mindre än ett år ska detta motiveras och dokumenteras på lämpligt sätt enligt artikel 162.1, 162.2 och 162.3 i förordning (EU) nr 575/2013.

e) De lägsta gränserna för det exponeringsvägda genomsnittliga LGD-värdet för hushållsexponeringar mot säkerhet i bostadsfastigheter och kommersiella fastigheter utan statliga garantier enligt artikel 164.4 och 164.5 i förordning (EU) nr 575/2013 ska beräknas på aggregerad nivå för alla hushållsexponeringar där säkerhet ställts i form av bostadsfastighet respektive kommersiell fastighet, och om det exponeringsvägda genomsnittliga LGD-värdet på aggregerad nivå ligger under de respektive lägsta gränserna ska institutet tillämpa relevanta justeringar konsekvent över tid.

f) Om institutet självt använder olika metoder för intern riskhantering enligt artikel 155 i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpningen av olika metoder för olika aktieportföljer vara korrekt, och följande villkor ska vara uppfyllda vid val av metod:

i) Den ska inte leda till underskattning av kapitalbaskrav.

ii) Den ska vara konsekvent, inbegripet över tid.

iii) Den ska motiveras genom förfaranden för intern riskhantering.

g) Om den förenklade riskviktmetoden används enligt artikel 155.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpningen av riskvikter vara korrekt, och i synnerhet ska riskvikten 190 % endast användas för tillräckligt diversifierade portföljer om institutet har bevisat att en markant minskning av risk har uppnåtts som ett resultat av att portföljen diversifierats jämfört med risken för enskilda exponeringar i portföljen.

h) Beräkningen av skillnaden mellan förväntade förlustbelopp och justeringar av kreditrisken, ytterligare värdejusteringar och andra avdrag från kapitalbasen enligt artikel 159 i förordning (EU) nr 575/2013 ska vara korrekt och i synnerhet uppfylla följande krav:

i) Beräkningen ska göras separat för portföljen med fallissemang och för den med exponeringar som inte fallerat.

ii) Om den beräkning som görs för portföljen med fallissemang resulterar i ett negativt belopp ska detta belopp inte användas för att avräknas mot positiva belopp som beräknats för portföljen med exponeringar som inte fallerat.

iii) Beräkningen ska göras brutto exklusive skatteeffekter.

i) De olika metoderna för behandling av exponeringar i form av andelar eller aktier i fonder ska tillämpas korrekt och i synnerhet uppfylla följande krav:

i) Institutet ska på ett korrekt sätt skilja mellan exponeringar i fonder som är föremål för metoden för genomlysning enligt artikel 152.1 och 152.2 i förordning (EU) nr 575/2013 och andra exponeringar i fonder.

ii) De exponeringar i fonder som hanteras enligt artikel 152.1 eller 152.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska uppfylla de urvalskriterier som anges i artikel 132.3 i samma förordning.

iii) Om institutet väljer den metod som anges i artikel 152.4 i förordning (EU) nr 575/2013 för beräkning av riskvägda genomsnittliga exponeringsbelopp gäller följande:

— En extern revisor ska styrka att beräkningen är korrekt.

— De multiplikationsfaktorer som anges i artikel 152.2 b (i) och (ii) i förordning (EU) nr 575/2013 ska tillämpas på ett korrekt sätt.

— Om institutet anlitar en tredje part för beräkningen av de riskvägda exponeringsbeloppen ska denna tredje part uppfylla kraven i artikel 152.4 a och b (i) och (ii) i förordning (EU) nr 575/2013.

Artikel 71

Organisering av processen för beräkning av kapitalbaskrav

När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida organiseringen av processen för beräkning av kapitalbaskrav enligt artikel 144.1 g i förordning (EU) nr 575/2013 är sunda ska de kontrollera följande:

a) Fördelningen av ansvarsområden inom den eller de enheter som har hand om kontroll och förvaltning av beräkningsprocessen, i synnerhet när det gäller de särskilda kontroller som ska utföras vid varje etapp av beräkningsprocessen, ska vara tydligt definierade.

b) Relevanta förfaranden, däribland backup-förfaranden, ska säkerställa att beräkningen av kapitalbaskrav utförs enligt artikel 430 i förordning (EU) nr 575/2013.

c) Alla indata, däribland riskparametrarnas värde och tidigare versioner av systemet, ska lagras på ett sätt som gör det möjligt att återskapa beräkningarna av kapitalbaskrav.

d) Resultaten av beräkningarna ska godkännas på lämplig ledningsnivå, och verkställande ledning ska få information om möjliga fel eller brister i beräkningen och de åtgärder som ska vidtas.

KAPITEL 12

METOD FÖR BEDÖMNING AV BEVARANDE AV DATA

Artikel 72

Allmänt

1. När de behöriga myndigheterna bedömer uppfyllandet av kraven i fråga om bevarande av data enligt artiklarna 144.1 d och 176 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de värdera följande:

a) Kvaliteten på interna, externa och sammanställda data, däribland processen för styrning av datakvalitet, i enlighet med artikel 73.

b) Datadokumentationen och datarapporteringen i enlighet med artikel 74.

c) Relevant it-infrastruktur i enlighet med artikel 75.

2. När det gäller den bedömning som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga av följande metoder:

a) Granskning av riktlinjer, metoder och förfaranden för styrning av datakvalitet när det gäller de data som används i internmetoden.

b) Granskning av relevanta rapporter om datakvalitet samt deras slutsatser, iakttagelser och rekommendationer.

c) Granskning av riktlinjer för it-infrastruktur och förfaranden för förvaltning av it-system, däribland riktlinjer för beredskapsplanering, som är relevanta för de it-system som används för internmetoden.

d) Granskning av relevanta protokoll från institutets interna organ, däribland ledningsorganet, eller kommittéerna.

e) Granskning av relevanta iakttagelser från institutets internrevision eller en annan kontrollfunktion.

f) Granskning av lägesrapporter om institutets ansträngningar att korrigera brister och minska risker som upptäckts under relevanta granskningar.

g) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med relevant personal och institutets verkställande ledning.

3. När det gäller den bedömning som avses i punkt 1 får behöriga myndigheter även tillämpa någon av följande kompletterande metoder:

a) Utförande av egna tester av institutets data eller begäran att institutet utför tester som myndigheterna föreslagit.

b) Granskning av andra relevanta handlingar från institutet.

Artikel 73

Datakvalitet

1. När de behöriga myndigheterna bedömer kvaliteten på interna, externa och sammanställda data som behövs för att stödja processen för mätning och hantering av kreditrisker på ett effektivt sätt enligt artiklarna 144.1 d och 176 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Värdena i de attribut som kräver dem ska vara fullständiga.

b) Alla data ska vara korrekta för att säkerställa att dataunderlaget faktiskt är felfritt.

c) Alla data ska vara konsekventa för att säkerställa att en viss kombination av data kan avstämmas mot institutets olika datakällor.

d) Alla data ska vara aktuella för att säkerställa att värdena är uppdaterade.

e) Alla data ska vara unika för att säkerställa att aggregerade data inte dupliceras genom filter eller annan omvandling av källdata.

f) Alla data ska vara giltiga för att säkerställa att systemets data grundar sig på ett lämpligt klassifikationssystem som är tillräckligt rigoröst för att leda till ett godkännande.

g) Alla data ska vara spårbara för att säkerställa att historiken, bearbetningen och platsen för de data som ska beaktas lätt kan spåras.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer processen för styrning av datakvalitet ska de kontrollera att

a) samtliga av följande punkter tillämpas:

   i) Lämpliga standarder för datakvalitet som anger syftena och den övergripande tillämpningen av processen för styrning av datakvalitet.

   ii) Lämpliga riktlinjer, standarder och förfaranden för insamling, lagring, migration, uppdatering och användning av data.

   iii) Praxis för kontinuerlig uppdatering och förbättring av processen för styrning av datakvalitet.

   iv) En uppsättning kriterier och förfaranden för fastställande av överensstämmelse med standarderna för datakvalitet, och särskilt allmänna kriterier och förfaranden för dataredovisning i och inom system, däribland i redovisningsdata och data som erhållits enligt internmetoden.

   v) Lämpliga processer för intern bedömning och kontinuerlig förbättring av datakvaliteten, däribland processen för utfärdande av interna rekommendationer för hantering av problem inom områden som kräver förbättring, processen för införande av dessa rekommendationer med rangordning efter betydelse och i synnerhet processen för hantering av viktiga avvikelser som uppstår under förfarandet för dataredovisning.

b) Processen för insamling av data ska vara tillräckligt oberoende från processen för styrning av datakvalitet, däribland genom en uppdelning mellan den organisatoriska strukturen och personalen, i lämpliga fall.

Artikel 74

Datadokumentation och datarapportering

1. När de behöriga myndigheterna bedömer den datadokumentation som behövs för att stödja processen för mätning och hantering av kreditrisker på ett effektivt sätt enligt artiklarna 144.1 d och 176 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de värdera följande:

a) Specifikationen för databasuppsättningen, och särskilt följande:

   i) En övergripande karta över de databaser som ingår i de beräkningssystem som används för internmetoden.

   ii) Relevanta datakällor.

   iii) Relevanta processer för hämtning och omvandling av data samt kriterier i detta avseende.

   iv) En relevant funktionell specifikation för databaserna, däribland deras storlek, datum för upprättande, datalexikon som beskriver innehållet i fälten och de olika värden som införs i dessa, med tydliga definitioner av dataelementen.

   v) En relevant teknisk specifikation för databaserna, däribland typen av databas, tabeller, databassystem och databasarkitektur samt datamodeller som anges i varje standardnotation för datamodellering.

   vi) Relevanta arbetsflöden och förfaranden för insamling och lagring av data.

b) Riktlinjer för datahantering och ansvarstilldelning, däribland användarprofiler och dataägare.

c) Insynen, tillgängligheten och samstämmigheten i de kontroller som införts inom ramen för datahanteringen.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer datarapporteringen ska de särskilt kontrollera följande aspekter av rapporteringen:

a) Den ska omfatta specifikationer av omfattningen av rapporter eller granskningar, iakttagelserna och i tillämpliga fall rekommendationerna för hantering av funna svagheter eller brister.

b) Den ska överlämnas till institutets verkställande ledning och ledningsorgan med lämpliga mellanrum, och datamottagarens nivå i företagsstrukturen ska motsvara institutets organisationsstruktur såväl som informationens typ och betydelse.

c) Den ska utföras regelbundet och i tillämpliga fall även vid enskilda tillfällen.

d) Den ska ge lämpliga bevis för att institutet har följt rekommendationerna i tillräcklig utsträckning och verkligen genomfört dem.

Artikel 75

It-infrastruktur

1. När de behöriga myndigheterna bedömer utformningen på de it-system som är av relevans för institutets riskklassificeringssystem och internmetoden enligt artikel 144 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de värdera följande:

a) Utformningen av it-systemen, däribland alla applikationer, gränssnitt och interaktioner.

b) Ett dataflödesdiagram som visar en karta över de mest väsentliga applikationer, databaser och it-komponenter som berörs vid tillämpningen av internmetoden och har samband med riskklassificeringssystemen.

c) Tillsättningen av ägare till it-systemen.

d) It-systemens kapacitet, skalbarhet och effektivitet.

e) Vägledningarna till it-systemen och databaserna.

2. När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida den it-infrastruktur som är av relevans för institutets riskklassificeringssystem och tillämpningen av internmetoden är solid och säker, ska de kontrollera följande:

a) It-infrastrukturen ska kunna hantera ett instituts sedvanliga och särskilda processer snabbt, automatiskt och flexibelt.

b) Risken för avbrott i it-infrastrukturens kapacitet (brister), förlust av data och felaktiga värderingar (fel) ska hanteras på lämpligt sätt.

c) It-infrastrukturen ska ha lämpligt skydd mot att data eller system drabbas av stöld, bedrägeri, manipulering eller sabotage av personer inom eller utanför organisationen.

3. När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida den it-infrastruktur som är av relevans för institutets riskklassificeringssystem och tillämpningen av internmetoden är stabil, ska de kontrollera följande:

a) Förfaranden för säkerhetskopiering av it-system, data och dokumentation ska ha införts och testats med jämna mellanrum.

b) Åtgärdsplaner för kontinuitet ska ha införts för de viktigaste it-systemen.

c) Förfaranden för återställande av it-system om fel inträffar ska ha definierats och testats med jämna mellanrum.

d) Hanteringen av användarna av it-systemen ska överensstämma med institutets relevanta riktlinjer och förfaranden.

e) Verifieringskedjor ska ha införts för de viktigaste it-systemen.

f) Hanteringen av förändringar i it-systemen ska vara ändamålsenlig, och övervakningen av förändringar ska omfatta alla it-system.

4. När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida den it-infrastruktur som är av relevans för institutets riskklassificeringssystem och tillämpningen av internmetoden genomgår en översyn, både regelbundet och vid enskilda tillfällen, ska de kontrollera följande:

a) Regelbunden och slumpmässig övervakning ska leda till rekommendationer om hur eventuella svagheter eller brister ska hanteras.

b) De iakttagelser och rekommendationer som avses i led a ska överlämnas till institutets verkställande ledning och ledningsorgan.

c) Det ska finnas lämpliga bevis för att institutet har följt rekommendationerna och genomfört dem på rätt sätt.

KAPITEL 13

METOD FÖR BEDÖMNING AV INTERNA MODELLER FÖR AKTIEEXPONERINGAR

Artikel 76

Allmänt

1. När de behöriga myndigheterna bedömer huruvida ett institut har förmåga att utveckla och validera den interna modellen för aktieexponeringar och att hänföra varje exponering till tillämpningsområdet för en intern modell för aktieexponeringar enligt kraven i artikel 144.1 f och h samt artiklarna 186, 187 och 188 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de utvärdera följande:

a) Ändamålsenligheten hos de data som används i enlighet med artikel 77.

b) Modellernas ändamålsenlighet i enlighet med artikel 78.

c) Fullständigheten hos programmet för stresstest i enlighet med artikel 79.

d) Modellens och modellprocessens integritet i enlighet med artikel 80.

e) Ändamålsenligheten i hänförandet av exponeringar till den interna modellen i enlighet med artikel 81.

f) Valideringsfunktionens ändamålsenlighet i enlighet med artikel 82.

2. När det gäller den utvärdering som avses i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna tillämpa samtliga av följande metoder:

a) Granskning av institutets relevanta riktlinjer och processer.

b) Granskning av institutets tekniska dokumentation om metoderna och processen för utveckling av den interna modellen för aktieexponeringar.

c) Granskning av och kommentarer kring relevanta vägledningar, metoder och processer för utvecklingen.

d) Granskning av de roller och ansvarsområden som tillkommer de olika enheter och interna organ som medverkar i utformningen, valideringen och tillämpningen av den interna modellen för aktieexponeringar.

e) Granskning av relevanta protokoll från institutets interna organ, inbegripet ledningsorganet, eller kommittéer.

f) Granskning av relevanta rapporter om resultatet av de interna modellerna för aktieexponeringar och rekommendationer från institutets kreditriskkontrollenhet, valideringsfunktion, internrevision eller annan kontrollfunktion.

g) Granskning av relevanta lägesrapporter om institutets arbete med att korrigera brister och minska risker som upptäckts under övervakning, validering eller granskningar.

h) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med relevant personal och institutets verkställande ledning.

3. När det gäller den utvärdering som avses i punkt 1 får behöriga myndigheter även tillämpa någon av följande kompletterande metoder:

a) Begäran om och analys av de data som används i processen för utveckling av interna modeller för aktieexponeringar.

b) Utförande av egna eller återskapande av institutets value at risk-estimeringar med användning av relevanta data som tillhandahållits av institutet.

c) Begäran om ytterligare dokumentation eller analys som utgör underlag för valet av metod och erhållna resultat.

d) Granskning av dokumentationen om hur de it-system som används för value at risk-beräkningarna fungerar.

e) Granskning av andra relevanta handlingar från institutet.

Artikel 77

Uppgifternas ändamålsenlighet

När de behöriga myndigheterna bedömer ändamålsenligheten hos de data som används för att återge den faktiska fördelningen av avkastningen av aktieexponeringar i enlighet med artikel 186 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) De data som används ska representera riskprofilen för institutets specifika aktieexponeringar.

b) De data som används ska vara tillräckliga för att ge statistiskt tillförlitliga förlustestimat eller ha justerats på lämpligt sätt för att uppnå realistiska och försiktiga modellresultat.

c) De data som används ska komma från externa källor eller, om interna data används, ha granskats oberoende av en relevant kontrollfunktion inom institutet.

d) De data som används ska återspegla den längsta tillgängliga perioden för att ge ett försiktigt estimat av eventuella förluster under en relevant långfristig konjunkturcykel och i synnerhet omfatta den period med betydande finansiell stress som är relevant för institutets portfölj.

e) Om omvandlade kvartalsuppgifter från en kortare horisont används ska omvandlingsförfarandet stödjas av empiriska bevis genom en välutvecklad och dokumenterad metod och tillämpas försiktigt och konsekvent över tiden.

f) Den längsta tidshorisont som används ska medge estimering av 99-percentilen med icke överlappande observationer.

Artikel 78

Modellernas ändamålsenlighet

När de behöriga myndigheterna bedömer ändamålsenligheten hos de modeller som används för att uppskatta fördelningen av avkastningen av aktieexponeringar för beräkningen av kapitalbaskrav i enlighet med artikel 186 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Modellen ska vara anpassad för riskprofilen och komplexiteten hos institutets aktieportfölj, och om institutet har betydande innehav av värdepapper som är kraftigt icke-linjära till sin natur ska modellen vara utformad med hänsyn till detta.

b) Rangordningen av enskilda positioner när det gäller fullmakter, marknadsindex och riskfaktorer ska vara rimlig, möjliggöra intuitiv förståelse och vara principiellt sund.

c) De utvalda riskfaktorerna ska vara lämpliga och ha kapacitet att omfatta både generell och specifik risk.

d) Modellen ska förklara den historiska prisvariationen på ett korrekt sätt.

e) Modellen ska omfatta både storleken på och förändringen av sammansättningen av potentiella koncentrationer.

Artikel 79

Fullständigheten hos programmet för stresstest

1. När de behöriga myndigheterna bedömer fullständigheten hos programmet för stresstest enligt kraven i artikel 186 g i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera att institutet kan tillhandahålla förlustestimat under alternativa negativa scenarier och att dessa scenarier skiljer sig från dem som används i den interna modellen men ändå sannolikt kan uppstå.

2. När det gäller den bedömning som anges i punkt 1 ska de behöriga myndigheterna kontrollera följande:

a) De alternativa negativa scenarierna ska vara relevanta för institutets specifika innehav, återspegla betydande förluster för institutet och fånga effekter som inte återspeglas i modellens resultat.

b) Resultaten av modellen under de alternativa negativa scenarierna ska användas i den faktiska riskhanteringen för aktieportföljen och rapporteras regelbundet till den verkställande ledningen.

c) De alternativa negativa scenarierna ska granskas och uppdateras med jämna mellanrum.

Artikel 80

Modellens och modellprocessens integritet

1. När de behöriga myndigheterna bedömer modellernas och modellprocessens integritet enligt kraven i artikel 187 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de kontrollera följande:

a) Den interna modellen ska vara fullständigt integrerad i hanteringen av aktieportföljen utanför handelslagret, i institutets övergripande informationssystem och i institutets infrastruktur för riskhantering, och användas för att övervaka investeringsgränserna och riskerna för aktieexponeringar.

b) Den enhet som utformar modellen ska vara behörig och oberoende från den enhet som ansvarar för förvaltningen av enskilda investeringar.

2. När det gäller den bedömning som anges i punkt 1 a ska de behöriga myndigheterna kontrollera följande:

a) Institutets ledningsorgan och verkställande ledning ska medverka aktivt i riskkontrollprocessen i den mening att de har godkänt en uppsättning av investeringsgränser som bland annat bygger på den interna modellens resultat.

b) De rapporter som utarbetas av riskkontrollenheten ska granskas av personer på en ledningsnivå med tillräckliga befogenheter att kunna genomdriva såväl minskningar av positioner som minskningar av institutets totala riskexponering.

c) Handlingsplaner ska ha införts för situationer med marknadskris som påverkar verksamheter inom modellens tillämpningsområde och omfatta en beskrivning av de händelser som utlöser dem och de planerade åtgärderna.

3. När det gäller den bedömning som anges i punkt 1 b ska de behöriga myndigheterna kontrollera följande:

a) Den personal och den verkställande ledning som är ansvariga för modellenheten ska inte utföra uppgifter som rör förvaltningen av enskilda investeringar.

b) Den verkställande ledningen för modellenheterna och de enheter som är ansvariga för förvaltningen av enskilda investeringar ska ha olika rapporteringsvägar på nivån för institutets ledningsorgan eller den kommitté som utsetts.

c) Ersättningen till den personal och den verkställande ledning som ansvarar för modellenheten ska inte vara knuten till utförandet av uppgifter i samband med förvaltningen av enskilda investeringar.

Artikel 81

Ändamålsenligheten i hänförandet av exponeringar till metoden med interna modeller

När de behöriga myndigheterna bedömer ändamålsenligheten i hänförandet av varje exponering inom tillämpningsområdet för en modell för aktieexponeringar till en intern modell i enlighet med artikel 144.1 h i förordning (EU) nr 575/2013 ska de utvärdera definitionerna, processerna och kriterierna för hänförandet eller översynen av hänförandet.

Artikel 82

Valideringsfunktionens ändamålsenlighet

När de behöriga myndigheterna bedömer valideringsfunktionens ändamålsenlighet med avseende på de krav som fastställs i artikel 144.1 f och artikel 188 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de tillämpa artiklarna 10–13 och kontrollera följande:

a) Institutet ska jämföra den första percentilen av den verkliga aktieavkastningen med modellernas estimat minst en gång per kvartal.

b) Den jämförelse som avses i led a ska omfatta en observationsperiod som motsvarar minst ett år och en tidshorisont som gör det möjligt att beräkna den första percentilen på grundval av icke överlappande observationer.

c) Om den andel av observationerna som ligger under den uppskattade första percentilen av aktieavkastningen är större än 1 % ska detta motiveras på vederbörligt sätt, varvid relevanta korrigerande åtgärder ska vidtas av institutet.

KAPITEL 14

BEDÖMNINGSMETOD FÖR HANTERING AV ÄNDRINGAR AV RISKKLASSIFICERINGSSYSTEM

Artikel 83

Allmänt

1. För att bedöma ett instituts efterlevnad av kraven avseende hanteringen av ändringar, och dokumentationen av ändringar, av tillämpningsområdet för ett riskklassificeringssystem eller tillämpningsområdet för en intern modell för aktieexponeringar, och ändringar av riskklassificeringssystemen eller de interna modellerna för aktieexponeringar, i enlighet med artikel 143.3 och 143.4 och artikel 175.2 i förordning (EU) nr 575/2013 ska de behöriga myndigheterna kontrollera att institutets policy för sådana ändringar har genomförts på ett korrekt sätt och uppfyller kraven i artiklarna 2–5, artikel 8 och bilaga I till delegerad förordning (EU) nr 529/2014.

2. När det gäller den bedömning som avses i punkt 1 ska behöriga myndigheter tillämpa samtliga av följande metoder:

a) Granskning av institutets policy för ändringar.

b) Granskning av relevanta protokoll från institutets styrelse och andra organ, däribland ledningsorganet, kommittén för modellen eller andra kommittéer.

c) Granskning av relevanta rapporter om hanteringen av ändringar av riskklassificeringssystemen och rekommendationer av institutets kreditriskkontrollenhet, valideringsfunktion, internrevision eller annan kontrollfunktion.

d) Granskning av relevanta lägesrapporter om institutets arbete med att korrigera brister och minska risker som upptäckts under övervakning, validering eller granskningar.

e) Inhämtning av skriftliga utlåtanden från eller genomförande av intervjuer med institutets berörda personal och verkställande ledning.

3. När det gäller den bedömning som avses i punkt 1 får behöriga myndigheter även granska andra relevanta handlingar från institutet.

Artikel 84

Innehållet i policyn för ändringar

När de behöriga myndigheterna bedömer ett instituts policy för ändringar ska de kontrollera att policyn omfattar kraven i förordning (EU) nr 575/2013, såväl som de kriterier som fastställs i artiklarna 1–5, artikel 8 och bilaga I till delegerad förordning (EU) nr 529/2014, och att det finns föreskrifter för den praktiska tillämpningen av dessa krav och kriterier med beaktande av följande:

a) Ansvarsområden, rapporteringsvägar och förfaranden för det interna godkännandet av ändringarna, med beaktande av särdragen i institutets organisation och metoder.

b) Definitioner, metoder och, i tillämpliga fall, mätvärden för klassificeringen av ändringar.

c) Förfaranden för att identifiera, övervaka, anmäla och ansöka om tillstånd för ändringarna hos de behöriga myndigheterna.

d) Förfaranden för genomförandet av ändringar, inbegripet deras dokumentation.

KAPITEL 15

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 85

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 20 oktober 2021.

På kommissionens vägnar
Ursula VON DER LEYEN
Ordförande